

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 73

Rozeslána dne 7. července 1992

Cena Kčs 8,-

O B S A H:

357. Zákon České národní rady o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí
358. Zákon České národní rady o notářích a jejich činnosti (notářský řád)
359. Zákon České národní rady o zeměměřických a katastrálních orgánech
360. Zákon České národní rady o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

Oznámení ministerstva práce a sociálních věcí České republiky o uložení kolektivních smluv vyššího stupně

357

ZÁKON

České národní rady

ze dne 5. května 1992

o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 3

Předmět daně

§ 1

Úvodní ustanovení

Tento zákon upravuje

- a) daň dědickou,
- b) daň darovací,
- c) daň z převodu nemovitostí.

ČÁST PRVNÍ
ODDÍL PRVNÍ
DAŇ DĚDICKÁ

§ 2

Poplatník

Poplatníkem daně dědické je dědic, který nabytí dědictví nebo jeho část ze závěti, ze zákona nebo z obou těchto právních důvodů podle pravomocného rozhodnutí příslušného orgánu, jímž bylo řízení o dědictví skončeno.

(1) Předmětem daně dědické je nabytí movitých a nemovitých věcí, bytů, nebytových prostor, cenných papírů, peněžních prostředků v československé a cizí měně, pohledávek majetkových práv a jiných majetkových hodnot děděním.

(2) Z nemovitého majetku, který je v tuzemsku, se vybere daň bez ohledu na státní občanství nebo bydliště zůstavitele; z nemovitého majetku, který je v cizině, se daň nevybírá.

(3) Byl-li zůstavitel v době své smrti československým státním občanem, vybírá se daň z veškerého jeho movitého majetku, včetně movitého majetku, který je v cizině. Nebyl-li zůstavitel v době své smrti československým státním občanem, vybírá se daň z jeho movitého majetku, pokud je v tuzemsku.

(4) Ustanovení odstavců 2 a 3 platí, pokud mezinárodní smlouva nestanoví jinak.

§ 4

Základ daně

(1) Základem daně dědické je cena majetku nabytého jednotlivým dědicem po odečtení prokázaných dluhů zůstavitele, které na dědice přešly zůstavitelovou smrtí. Ze základu daně se odečtou též přiměřené náklady spojené s pohřbem zůstavitele, cena jiných povinností uložených v řízení o dědictví, jakož i dědická dávka prokazatelně zaplacená jinému státu z majetku v cizině, byl-li tento majetek též předmětem daně.

(2) Cenou podle odstavce 1 je cena majetku obvyklá v místě a v době smrti zůstavitele. Je-li nabytým majetkem nemovitost, je její cenou cena platná v době úmrtí zjištěná podle zvláštního předpisu.¹⁾ U pohledávek, cenných papírů a hotovosti v cizích měnách se přepočet na Kčs provede podle kursu platného pro nákup valut nebo deviz v den úmrtí zůstavitele.

ODDÍL DRUHÝ DAŇ DAROVACÍ

§ 5

Poplatník

Poplatníkem daně darovací je nabyvatel; při darování do ciziny je poplatníkem vždy dárce. Nejde-li o darování z ciziny nebo do ciziny, je dárce ručitelem.

§ 6

Předmět daně

(1) Předmětem daně darovací je nabytí movitých a nemovitých věcí, bytů, nebytových prostor, cenných papírů, peněžních prostředků v československé a cizí měně, pohledávek, majetkových práv a jiných majetkových hodnot nebo jiného majetkového prospěchu na základě právního úkonu, a to jinak než úmrtím občana, pokud k němu dochází zcela nebo zčásti bezúplatně. Důchod podle smlouvy²⁾ není předmětem daně darovací.

(2) Daň se vybírá i z nabytí movitých věcí darovaných z ciziny nabyvateli do tuzemska nebo z tuzemska nabyvateli v cizině anebo z nabytí movitých věcí dovezených nabyvatelům z ciziny do tuzemska, které byly pořízeny z prostředků darovaných v cizině, pokud zákon dále nestanoví jinak. Není-li nabyvatel československým státním občanem, vybírá se daň z nabytí movitého majetku, který je v tuzemsku.

(3) Plnění na základě zákonné povinnosti není předmětem daně.

(4) Nabývá-li spoluvlastník při reálném rozdělení společné věci mezi spoluvlastníky bezúplatně více, než činila hodnota jeho podílu, považuje se nabytí nad tuto hodnotu za darování.

(5) Ustanovení § 3 odst. 2 platí obdobně.

§ 7

Základ daně

(1) Základem daně darovací je cena majetku obvyklá v místě a době nabytí po odečtení prokázaných dluhů, ceny jiných povinností a případné úplaty.

(2) Je-li nabytým majetkem nemovitost, je touto cenou cena zjištěná podle zvláštního předpisu.¹⁾

(3) Cena movitého majetku nabytého darováním od téže osoby týmž nabyvatelem v průběhu dvou po sobě jdoucích kalendářních roků se sčítá.

(4) U movitých věcí darovaných nebo dovezených z ciziny se od ceny věci odečítá clo a daň, placené při dovozu.

ODDÍL TŘETÍ DAŇ Z PŘEVODU NEMOVITOSTÍ

§ 8

Poplatník

(1) Poplatníkem daně z převodu nemovitostí je převodce (prodávající); nabyvatel (kupující) je ručitelem. Jde-li o nabytí nemovitosti úplatným převodem při výkonu rozhodnutí, konkursem, vydržením, nebo je-li zřízeno věcné břemeno či poskytnuto jiné plnění, poplatníkem je nabyvatel.

(2) Jde-li o výměnu nemovitostí, jsou povinni daň platit převodce i nabyvatel, a to společně a nerozdílně.

(3) Jde-li o převod nebo přechod vlastnictví k nemovitosti z bezpodílového spoluvlastnictví manželů nebo do bezpodílového spoluvlastnictví manželů, považuje se každý z manželů za samostatného poplatníka a jejich podíly za stejné, pokud nejsou podíly dohodnuty nebo stanoveny jinak. V případě podílových spoluvlastníků je každý spoluvlastník samostatným poplatníkem a platí daň podle velikosti svého podílu.

§ 9

Předmět daně

(1) Předmětem daně z převodu nemovitostí je úplatný převod nebo přechod vlastnictví k nemovitosti, včetně zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví, nabytí nemovitosti při výkonu rozhodnutí, konkursem nebo vydržením.

(2) Předmětem daně je rovněž hodnota odpovídající bezplatně zřízenému věcnému břemenu nebo jinému plnění za úplatu při bezúplatném nabytí nemovitosti.

(3) Vyměňují-li se nemovitosti, považují se jejich vzájemné převody za jeden převod. Daň se vybere z převodu té nemovitosti, z jejíhož převodu je daň vyšší.

(4) Ustanovení § 3 odst. 2 platí obdobně.

¹⁾ Vyhláška ministerstva financí České republiky č. 393/1991 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky ministerstva financí České republiky č. 110/1992 Sb.

²⁾ § 842 občanského zákoníku.

§ 10

Základ daně

Základem daně z převodu nemovitostí je cena zjištěná podle zvláštního předpisu.¹⁾

ČÁST DRUHÁ SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 11

Rozdělení osob do skupin pro účely výpočtu daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí

(1) Pro účely výpočtu daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí jsou osoby zařazeny do tří skupin na základě vzájemného příbuzenského vztahu nebo jiného vzájemného poměru nabyvatele nebo dědice k převodci či zůstaviteli nebo převodce k nabyvateli. Příbuzenským vztahům vzniklým zrozením jsou na roveň postaveny vztahy založené osvojením.

(2) Do I. skupiny patří

– příbuzní v řadě přímé a manželé.

(3) Do II. skupiny patří

– sourozenci, příbuzní manžela v řadě přímé, osoby, které s převodcem, dárce nebo zůstavitelem žily nejméně po dobu jednoho roku ve společné domácnosti a které pečovaly o společnou domácnost nebo byly odkázány výživou na převodce, dárce nebo zůstavitele, manželé dětí (zeťové a snachy), manželé rodičů, synovci, neteře, strýcové a tety.

(4) Do III. skupiny patří

– ostatní fyzické osoby a právnické osoby.

§ 12

Sazba daně dědické, daně darovací a daně z převodu

nemovitostí u osob zařazených do I. skupiny

Daň činí při základu daně

přes Kčs	do Kčs	
–	1 000 000	1,0 %,
1 000 000	2 000 000	10 000 Kčs a 1,3 % ze základu přesahujícího 1 000 000 Kčs,
2 000 000	5 000 000	23 000 Kčs a 1,5 % ze základu přesahujícího 2 000 000 Kčs,
5 000 000	7 000 000	68 000 Kčs a 1,7 % ze základu přesahujícího 5 000 000 Kčs,
7 000 000	10 000 000	102 000 Kčs a 2,0 % ze základu přesahujícího 7 000 000 Kčs,
10 000 000	20 000 000	162 000 Kčs a 2,5 % ze základu přesahujícího 10 000 000 Kčs,

20 000 000	30 000 000	412 000 Kčs a 3,0 % ze základu přesahujícího 20 000 000 Kčs,
30 000 000	40 000 000	712 000 Kčs a 4,0 % ze základu přesahujícího 30 000 000 Kčs,
40 000 000	a více	1 112 000 a 5,0 % ze základu přesahujícího 40 000 000 Kčs.

§ 13

Sazba daně dědické, daně darovací a daně z převodu

nemovitostí u osob zařazených do II. skupiny

Daň činí při základu daně

přes Kčs	do Kčs	
–	1 000 000	3,0 %,
1 000 000	2 000 000	30 000 Kčs a 3,5 % ze základu přesahujícího 1 000 000 Kčs,
2 000 000	5 000 000	65 000 Kčs a 4 % ze základu přesahujícího 2 000 000 Kčs,
5 000 000	7 000 000	185 000 Kčs a 5,0 % ze základu přesahujícího 5 000 000 Kčs,
7 000 000	10 000 000	285 000 Kčs a 6,0 % ze základu přesahujícího 7 000 000 Kčs,
10 000 000	20 000 000	465 000 Kčs a 7,0 % ze základu přesahujícího 10 000 000 Kčs,
20 000 000	30 000 000	1 165 000 Kčs a 8,0 % ze základu přesahujícího 20 000 000 Kčs,
30 000 000	40 000 000	1 965 000 Kčs a 9,0 % ze základu přesahujícího 30 000 000 Kčs,
40 000 000	a více	2 865 000 a 10,0 % ze základu přesahujícího 40 000 000 Kčs.

§ 14

Sazba daně dědické a daně darovací u osob zařazených do III. skupiny

Daň činí při základu daně

přes Kčs	do Kčs	
–	1 000 000	7,0 %,
1 000 000	2 000 000	70 000 Kčs a 9,0 % ze základu přesahujícího 1 000 000 Kčs,

2 000 000	5 000 000	160 000 Kčs a 12,0 % ze základu přesahujícího 2 000 000 Kčs,
5 000 000	7 000 000	520 000 Kčs a 15,0 % ze základu přesahujícího 5 000 000 Kčs,
7 000 000	10 000 000	820 000 Kčs a 18,0 % ze základu přesahujícího 7 000 000 Kčs,
10 000 000	20 000 000	1 360 000 Kčs a 22,0 % ze základu přesahujícího 10 000 000 Kčs,
20 000 000	30 000 000	3 560 000 Kčs a 28,0 % ze základu přesahujícího 20 000 000 Kčs,
30 000 000	40 000 000	6 360 000 Kčs a 35,0 % ze základu přesahujícího 30 000 000 Kčs,
40 000 000	a více	9 860 000 a 40,0 % ze základu přesahujícího 40 000 000 Kčs.

§ 15

Sazba daně z převodu nemovitostí u osob
zařazených do III. skupiny

Daň činí při základu daně

přes Kčs	do Kčs	
–	1 000 000	4,0 %,
1 000 000	2 000 000	40 000 Kčs a 5,0 % ze základu přesahujícího 1 000 000 Kčs,
2 000 000	5 000 000	90 000 Kčs a 6,0 % ze základu přesahujícího 2 000 000 Kčs,
5 000 000	7 000 000	270 000 Kčs a 7,0 % ze základu přesahujícího 5 000 000 Kčs,
7 000 000	10 000 000	410 000 Kčs a 8,0 % ze základu přesahujícího 7 000 000 Kčs,
10 000 000	20 000 000	650 000 Kčs a 10,0 % ze základu přesahujícího 10 000 000 Kčs,
20 000 000	30 000 000	1 650 000 Kčs a 13,0 % ze základu přesahujícího 20 000 000 Kčs,
30 000 000	40 000 000	2 950 000 Kčs a 16,0 % ze základu přesahujícího 30 000 000 Kčs,
40 000 000	a více	4 550 000 a 20,0 % ze základu přesahujícího 40 000 000 Kčs.

§ 16

Věcná břemena, opětuující se plnění

(1) Je-li předmětem daně věcné břemeno, jehož obsahem je opětuující se plnění, je základem daně součet všech opětuujících se plnění. Jde-li o plnění na dobu neurčitou, na dobu života nebo na dobu delší než pět let, považuje se za jeho cenu pětinasobek ceny ročního plnění.

(2) Nelze-li cenu předmětu věcného břemene určit, je základem daně cena 10 000 Kčs.

(3) Jde-li o opětuující se plnění zřízené jinak než věcným břemenem, použijí se odstavce 1 a 2.

§ 17

Minimální výše a zaokrouhlování daní

(1) Minimální výše daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí činí vždy 100 Kčs, a to bez ohledu na rozdělení osob do skupin pro účely výpočtu daně.

(2) Při vyměřování daně se zaokrouhluje základ daně na celých 100 Kčs nahoru a vyměřená daň na celé Kčs nahoru.

§ 18

Daň dědická, daň darovací a daň z převodu nemovitostí je splatná do 30 dnů od právní moci rozhodnutí o vyměření daně.

Osvobození od daně dědické, daně darovací
a daně z převodu nemovitostí

§ 19

(1) Od daně dědické a daně darovací je za podmínek dále uvedených osvobozeno nabytí

- movitých věcí osobní potřeby u fyzických osob, které prokazatelně neslouží nabyvateli k podnikatelské nebo jiné výdělečné činnosti, pokud cena tohoto majetku nepřevyšuje u osob I. skupiny 500 000 Kčs, u osob II. skupiny 60 000 Kčs, u osob III. skupiny 20 000 Kčs u každého jednotlivého poplatníka. Daň se vybere jen z té části ceny movitých věcí nebo podílu na těchto věcech nabyvaných každým nabyvatelem, která převyšuje uvedené částky,
- vkladů na účtech u bank a poboček zahraničních bank působících na území České a Slovenské Federativní Republiky, s výjimkou vkladů na běžných účtech, hotovosti v československé nebo zahraniční měně a cenných papírů v tuzemsku, pokud úhrnná částka všech těchto hodnot uvedených pod písmenem b) nepřevyšuje u osob I. skupiny 500 000 Kčs, u osob II. skupiny 60 000 Kčs a u osob III. skupiny 20 000 Kčs u každého jednotlivého poplatníka. Daň se vybere jen z té části tohoto movitého majetku nebo jeho podílu nabyvaného každým nabyvatelem, která převyšuje uvedené částky.

(2) U jednoho poplatníka se podmínky pro osvobození uvedené v písmenu a) a v písmenu b) posuzují samostatně.

(3) Od daně dědické a daně darovací jsou dále osvobozena nabytí movitého majetku, pokud zůstavitel nebo dárce byl zástupcem cizího státu pověřeným v České a Slovenské Federativní Republice, příslušníkem jeho rodiny žijícím s ním ve společné domácnosti, jakož i jinou osobou, již příslušely diplomatické výsady a imunity, a která nebyla československým státním občanem, je-li zaručena vzájemnost.

(4) Osvobození od daně dědické uvedené v odstavci 1 písm. a) a b) se poskytné jen za předpokladu, že poplatník tyto věci a hodnoty řádně uvede v daňovém přiznání.

§ 20

(1) Od daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí jsou osvobozeny Česká a Slovenská Federativní Republika, Česká republika a Slovenská republika, rozpočtové organizace, příspěvkové organizace a státní fondy, jakož i převody nebo přechody nemovitostí na tyto subjekty.

(2) Od daně z převodu nemovitostí jsou osvobozeny převody i přechody vlastnictví k nemovitostem při likvidaci státních podniků³⁾ a převody a přechody nemovitostí v souvislosti s rozdělováním a slučováním obcí nebo se změnami jejich území podle zvláštních předpisů.⁴⁾

(3) Od daně dědické a daně darovací jsou osvobozena bezúplatná nabytí majetku právníky osobami určená na rozvoj nadací, církví, náboženských společností, kultury, školství, vědy, zdravotnictví, sociální péče, ekologie, tělovýchovy a sportu, jakož i bezúplatná nabytí majetku obcemi a státními archivy.

(4) Daň dědická, daň darovací a daň z převodu nemovitostí se nevybírá z převodů, které souvisejí s vydáním věci podle zvláštních předpisů.⁵⁾

(5) Od daně dědické je osvobozen nárok zůstavitele na odškodnění podle zvláštních zákonů,⁶⁾ jestliže zůstavitel podal žádost o předběžné projednání podle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, nebo obdobnou žádost podle ostatních zvláštních předpisů, jestliže do smrti zůstavitele nárok nebyl ústředním orgánem uspokojen. Toto osvobození se vztahuje též na případy, kdy zůstavitel

nárok včas uplatnil u soudu, do smrti zůstavitele však nebylo soudem o něm pravomocně rozhodnuto.

(6) Od daně z převodu nemovitostí a od daně darovací jsou osvobozeny převody majetku z Federálního fondu národního majetku, Fondu národního majetku České republiky a Pozemkového fondu České republiky na nabyvatele, pokud souvisejí s realizací privatizačních projektů.⁷⁾

(7) Od daně z převodu nemovitostí a od daně darovací jsou osvobozeny vklady společníků do obchodních společností podle zvláštního zákona.⁸⁾

§ 21

Daňové přiznání

(1) Poplatník je povinen do 30 dnů ode dne pravomocně skončeného řízení o dědictví, ode dne zápisu do katastru nemovitostí, uzavření darovací smlouvy ohledně movité věci, poskytnutí daru movité věci do ciziny nebo přijetí daru movité věci, podat u místně příslušného správce daně přiznání k dani dědické, dani darovací nebo dani z převodu nemovitostí. Jde-li o movité věci, které byly dovezeny z ciziny a byly pořízeny z prostředků darovaných v cizině, poplatník je povinen podat přiznání do 30 dnů ode dne návratu z ciziny. Součástí daňového přiznání je též ověřený opis smlouvy, jde-li o úplatný nebo bezúplatný převod nemovitostí.

(2) Přiznání k dani darovací nepodléhají dary, které jsou od této daně osvobozeny.

(3) Příslušný orgán, u něhož se vede řízení o dědictví, zašle opis rozhodnutí o nabytí dědictví do 30 dnů po pravomocně skončeném řízení místně příslušnému správci daně podle bydliště, popřípadě sídla poplatníka daně. Obdobně postupují i jiné příslušné orgány, jde-li o zápisy pro účely evidence nemovitostí nebo o dary movitých věcí z ciziny.

§ 22

Cena nemovitosti platná pro účely tohoto zákona

Cenou zjištěnou podle zvláštního předpisu (§ 4 odst. 2, § 7 odst. 2 a § 10) se rozumí cena zjištěná podle vyhlášky ministerstva financí České republiky č. 393/

³⁾ § 761 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

§ 47b zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon České národní rady č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon ČNR č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Např. zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech.

⁶⁾ Např. zákon č. 58/1969 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem, zákon č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon České národní rady č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon České národní rady č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky.

⁸⁾ Část druhá zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

1991 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění této vyhlášky ke dni 1. listopadu 1991.

ČÁST TŘETÍ USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ § 23

Po dobu dvou let od účinnosti tohoto zákona se u prvních převodů a darování movitých a nemovitých věcí, vydaných podle zvláštních předpisů,⁶⁾ mezi oprávněnými osobami navzájem a mezi oprávněnými osobami a osobami třetími, vyměří daň darovací a daň z převodu nemovitostí ve výši odpovídající sazbám poplatků podle předpisů platných ke dni 31. prosince 1992, je-li to pro poplatníka výhodnější.

§ 24

(1) Pokud nastala před účinností tohoto zákona skutečnost, která byla podle dřívějších předpisů předmětem poplatku (daně) z dědictví, z darování a z převodu nebo přechodu nemovitostí, postupuje se podle dřívějších předpisů.

(2) Nastala-li před účinností tohoto zákona skutečnost, která byla předmětem poplatku podle dosavadních předpisů, ale poplatek nebyl ještě vyměřen a zaplacen, příslušné územní finanční orgány dokončí zahájené řízení o vyměření notářských poplatků uvedených v odstavci 1, které nebylo v den účinnosti tohoto zákona pravomocně skončeno.

§ 25

(1) Ministerstvo financí České republiky může obecně závazným právním předpisem poskytnout daňové osvobození nebo jinou úlevu pro určité druhy majetku nebo i určitým skupinám osob.

(2) Ministerstvo financí České republiky může po projednání s federálním ministerstvem financí ve vztahu k cizině podle potřeby stanovit odchylky od zákona k zabránění dvojímu zdanění, k zachování vzájemně stejného postupu s cizinou nebo k provádění opatření nutných s ohledem na postup cizích orgánů.

§ 26

(1) Zrušují se

1. Zákon České národní rady č. 146/1984 Sb., o notářských poplatcích, ve znění zákona České národní rady č. 201/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 146/1984 Sb., o notářských poplatcích.
2. Vyhláška ministerstva financí České socialistické republiky č. 150/1984 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady o notářských poplatcích, ve znění vyhlášky ministerstva financí, cen a mezd České republiky č. 237/1990 Sb., kterou se mění a

doplňuje vyhláška ministerstva financí České socialistické republiky č. 150/1984 Sb., a vyhlášky ministerstva financí České republiky č. 153/1992 Sb.

3. Výnos ministerstva financí, cen a mezd České socialistické republiky o opatření k odstranění tvrdosti při vyměřování notářských poplatků č.j. 153/14 779/1988 ze dne 15. srpna 1988 (reg. v částce 29/1988 Sb.).
 4. Výnos ministerstva financí, cen a mezd České socialistické republiky o osvobození osobních počítačů a mikropočítačů od notářského poplatku z darování č.j. 153/17 283/1989 ze dne 28. září 1989 (reg. v částce 30/1989 Sb.).
 5. Výnos ministerstva financí, cen a mezd České socialistické republiky o osvobození od notářských poplatků za úkony č. j. 153/17 282/1989 ze dne 28. září 1989 (reg. v částce 34/1989 Sb.).
 6. Opatření ministerstva financí České republiky o úlevách u notářských poplatků ze dne 19. října 1990 (vyhlášeno v částce 73/1990 Sb.).
 7. Opatření ministerstva financí České republiky o úlevě u notářských poplatků z dědictví - odškodnění podle zákona o soudní rehabilitaci ze dne 5. března 1991 (vyhlášeno v částce 24/1991 Sb.).
 8. Opatření ministerstva financí České republiky o úlevách u notářských poplatků souvisejících s vydáním věci podle zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ze dne 30. dubna 1991 (vyhlášeno v částce 47/1991 Sb.).
- (2) Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se nepoužijí

1. Výnos ministerstva financí České socialistické republiky k provedení zákona č. 146/1984 Sb., o notářských poplatcích, č. j. 153/1 690/1985 ze dne 7. února 1985.
2. Výnos ministerstva financí České socialistické republiky o úlevách u notářských poplatků č. j. 153/2 350/1985 ze dne 7. února 1985.
3. Výnos ministerstva financí České socialistické republiky o odvodu notářských a soudních poplatků do státního rozpočtu České socialistické republiky č. j. 153/20 783/1986 ze dne 28. listopadu 1986.
4. Opatření ministerstva financí České socialistické republiky o osvobození členů Českého svazu protifašistických bojovníků od soudních a notářských poplatků č. j. 153/8 399/1987 ze dne 12. června 1987.

§ 27

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Burešová v. r.
Pithart v. r.

358

Z Á K O N

České národní rady

ze dne 7. května 1992

o notářích a jejich činnosti (notářský řád)

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Notář je fyzická osoba splňující předpoklady podle tohoto zákona, kterou stát pověřil notářským úřadem.

(2) Notářským úřadem se rozumí soubor pravomocí k notářské a další činnosti stanovené zákonem (dále jen „činnost notáře“) trvale spojený s místem výkonu této činnosti.

§ 2

Notářskou činností se pro účely tohoto zákona rozumí sepsování veřejných listin o právních úkonech, osvědčování právně významných skutečností a prohlášení, přijímání listin do úschovy a dále přijímání peněz a listin do úschovy za účelem jejich vydání dalším osobám.

§ 3

(1) Notář může v souvislosti s notářskou činností v rámci další činnosti poskytovat tuto právní pomoc:

- a) poskytovat právní porady,
- b) zastupovat v jednání s fyzickými a právnickými osobami, se státními nebo jinými orgány a též ve správním řízení a v občanském soudním řízení v řízeních podle § 175a až 200e občanského soudního řádu s výjimkou řízení o osvojení, řízení o povolení uzavřít manželství a řízení o dědictví, v němž vykonává činnost podle zvláštního předpisu,¹⁾
- c) sepsovat listiny.

(2) Notář může vykonávat správu majetku a zastupovat v této souvislosti.

(3) Notář může též vykonávat funkci správce konkursní podstaty, zvláštního správce, zástupce správce nebo vyrovnacího správce v řízení konkursním a vyrovnacím.

§ 4

V rámci další činnosti notář vykonává i jinou činnost, stanoví-li tak zvláštní zákon.²⁾

§ 5

(1) Činnost notáře vykonává notář za úplatu.

(2) Činnost notáře je neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku. Notář však může i za úplatu vykonávat činnost vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou a uměleckou.

§ 6

Notářské zápisy a jejich stejnopisy, výpisy z notářských zápisů a listiny o ověření (dále jen „notářské listiny“) jsou veřejnými listinami, jestliže splňují náležitosti stanovené pro ně tímto zákonem.

ČÁST DRUHÁ

NOTÁŘ

ODDÍL PRVNÍ

NOTÁŘ A NOTÁŘSKÝ ÚŘAD

§ 7

(1) Notářem může být jmenován občan České a Slovenské Federativní Republiky, který

- a) má plnou způsobilost k právním úkonům,
- b) získal úplné vysokoškolské vzdělání na právnické fakultě vysoké školy se sídlem v České a Slovenské Federativní Republice,
- c) je bezúhonný,
- d) vykonal alespoň pětiletou notářskou praxi a
- e) složil notářskou zkoušku.

(2) Notářskou praxí se rozumí praxe notáře, notářského kandidáta a notářského koncipienta podle tohoto zákona a praxe státního notáře a notářského čekatele podle dřívějších předpisů. Ministr spravedlnosti České republiky (dále jen „ministr“) na návrh Notářské komory České republiky (dále jen „Komora“) může do notářské praxe započítat zcela praxi soudce, prokurátora, advokáta, komerčního právníka, justičního čekatele, právního čekatele prokuratury, advokátního koncipienta nebo právního čekatele u komerčního právníka; z jiné právní praxe může započítat nejvýše dva roky.

(3) Notářskou zkouškou se rozumí notářská zkouška podle tohoto zákona a notářská zkouška po-

¹⁾ § 38 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Např. občanský soudní řád.

dle dřívějších předpisů. Ministr může na návrh Komory uznat odbornou justiční zkoušku, soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou a advokátní zkoušku, prokurátorskou zkoušku, advokátní zkoušku a profesní zkoušku na komerčního právníka za notářskou zkoušku podle tohoto zákona.

§ 8

(1) Notáře jmenuje ministr na návrh Komory do notářského úřadu.

(2) Počet notářských úřadů v obvodu každého okresního soudu stanoví ministr po vyjádření Komory.

(3) Notářský úřad zřizuje a ruší ministr po vyjádření Komory. Notářský úřad je určen jménem a příměním notáře v rámci okresního soudu.

(4) Sídlem notářského úřadu je sídlo okresního soudu, v jehož obvodu byl zřízen. Se souhlasem příslušné notářské komory může notář změnit sídlo notářského úřadu v rámci obvodu okresního soudu.

(5) Notářský úřad lze zrušit jen tehdy, jestliže notář jmenovaný do notářského úřadu byl odvolán nebo zemřel.

(6) Komora předloží návrh podle odstavce 1 na základě výsledků konkursu, který vyhláší a organizuje. Komora zařadí do konkursu na základě přihlášky každého, kdo splňuje předpoklady stanovené v § 7 odst. 1.

§ 9

(1) Předpokladem zahájení činnosti notáře je

- a) jmenování notářem,
- b) složení slibu do rukou ministra, pokud již dříve slib neskládal,
- c) pořízení úředního razítka notáře,
- d) uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s touto činností.

(2) Slib zní:

„Slibuji na svou čest a svědomí, že v činnosti notáře budu zachovávat ústavní a jiné zákony a obecně závazné právní předpisy a budu zachovávat mlčenlivost. V notářské činnosti budu postupovat nestranně a nezávisle.“

(3) Úřední razítko notáře obsahuje:

- a) jeho jméno, příjmení, případně akademický titul,
- b) označení „notář“,
- c) sídlo notářského úřadu,
- d) malý státní znak České republiky.

§ 10

(1) Ministr pozastaví výkon činnosti notáře na dobu, kdy notář vykonává trest odnětí svobody, nejsou-li dány důvody pro odvolání notáře.

(2) Ministr může pozastavit výkon činnosti notáře, jestliže

- a) bylo proti notáři vzneseno obvinění pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin v souvislosti s činností notáře, a to až do pravomocného skončení trestního stíhání,
- b) bylo zahájeno řízení o způsobilosti notáře k právním úkonům, a to až do pravomocného rozhodnutí, kterým se toto řízení končí,
- c) byl zahájen postup podle § 51.

§ 11

Ministr odvolá notáře

- a) na jeho žádost,
- b) jestliže odmítl složit slib,
- c) ke dni 31. prosince kalendářního roku, v němž dosáhne 70 let,
- d) jestliže pozbyl státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky,
- e) jestliže byl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo byla tato způsobilost omezena,
- f) jestliže byl odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s činností notáře,
- g) jestliže zaniklo jeho pojištění odpovědnosti za škodu podle § 9 odst. 1 písm. d) a notář ho i přes upozornění notářské komory (§ 29) ve stanovené lhůtě neobnoví,
- h) jestliže notář tři měsíce po složení slibu bez vážných důvodů nezačne vykonávat činnost notáře,
- i) jestliže pravomocným rozhodnutím kárné komise bylo zjištěno, že jeho zdravotní stav mu trvale neumožňuje řádně vykonávat činnost notáře.

§ 12

(1) Sídlem notáře je sídlo notářského úřadu, do kterého byl jmenován.

(2) Notář může zavést úřední dny mimo své sídlo v rámci obvodu okresního soudu, jímž je určen notářský úřad, do kterého byl jmenován.

§ 13

(1) Notář vykonává činnost notáře zpravidla v kanceláři umístěné v jeho sídle a během úředních dnů také v místě jejich konání. Je-li to nutné, provádí jednotlivé úkony i na jiném místě.

(2) Notáři, kteří mají stejné sídlo, mohou vykonávat činnost notáře jako společníci (dále jen „notáři společníci“). Vzájemné právní vztahy si notáři společníci upraví písemnou smlouvou.

(3) Notáři společníci jsou oprávněni ke vzájemnému zastupování v činnosti notáře. Notář společník vykonává tuto činnost jménem zastoupeného notáře společníka. Podepisuje se svým jménem a současně uvede, kterého notáře společníka zastupuje. Používá své úřední razítko notáře.

ODDÍL DRUHÝ

ZÁSTUPCE A NÁHRADNÍK NOTÁŘE

§ 14

(1) Jestliže notář nevykonává činnost notáře po dobu delší než jeden měsíc a není zastoupen notářem společníkem nebo notářským kandidátem (dále jen „kandidát“), podle § 24, příslušná notářská komora mu ustanoví zástupce a rozhodne o výši jeho podílu na odměně notáře. Proti tomuto rozhodnutí lze podat opravný prostředek k soudu.³⁾

(2) Je-li notáři známo, že nebude vykonávat činnost notáře, příslušná notářská komora mu ustanoví zástupce na jeho návrh.

(3) Jestliže notář zemřel nebo byl odvolán, příslušná notářská komora ustanoví na dobu, kdy je notářský úřad uvolněn, náhradníka notáře (dále jen „náhradník“).

(4) Zástupce je ustanoven z řad kandidátů notáře, nejsou-li, z řad notářů nebo jejich kandidátů v rámci obvodu okresního soudu, a nejsou-li, z řad notářů nebo jejich kandidátů v rámci obvodu krajského soudu.

(5) Náhradník je ustanoven z řad notářů v rámci obvodu okresního soudu, a nejsou-li, z řad notářů v rámci obvodu krajského soudu.

(6) Ustanovení zástupce nebo náhradníka je podmíněno souhlasem notáře uvedeného v odstavcích 4 a 5 nebo kandidáta uvedeného v odstavci 4.

(7) Ustanovení zástupce z řad kandidátů je podmíněno souhlasem notáře, u něhož je kandidát v pracovním poměru.

§ 15

(1) Je-li zástupcem ustanoven kandidát, je předpokladem jeho výkonu činnosti notáře složení slibu do rukou ministra (§ 9 odst. 2), pokud již dříve slib neskládal.

(2) Předpokladem výkonu činnosti notáře náhradníkem je dále uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s touto činností.

§ 16

(1) Zástupce zastupuje notáře při výkonu činnosti notáře zejména v úkonech, které nesnesou odkladu. Tuto činnost vykonává jménem zastoupeného notáře. Podepisuje se svým jménem a současně uvede, kterého notáře zastupuje. Jestliže je zástupcem notář, používá svého úředního razítka notáře. Jestliže je zástupcem kandidát, používá úředního razítka notáře, kterého zastupuje. Zastoupený notář nemůže v době zastoupení vykonávat činnost notáře.

(2) Náhradník vykonává činnost notáře svým jménem; tuto činnost vykonává zejména v úkonech, které nesnesou odkladu.

ODDÍL TŘETÍ

PRACOVNÍCI NOTÁŘE

Notářský koncipient

§ 17

(1) Notářský koncipient (dále jen „koncipient“) je ten, kdo je zapsán v seznamu notářských koncipientů.

(2) Seznam notářských koncipientů vede notářská komora, v jejímž obvodu má sídlo notář, u něhož je koncipient v pracovním poměru.

§ 18

(1) Notářská komora zapíše do dvou měsíců ode dne doručení písemné žádosti do seznamu notářských koncipientů každého, kdo

- a) je státním občanem České a Slovenské Federativní Republiky,
- b) má plnou způsobilost k právním úkonům,
- c) získal úplné vysokoškolské vzdělání na právnické fakultě vysoké školy se sídlem v České a Slovenské Federativní Republice,
- d) je bezúhonný a
- e) je v pracovním poměru u notáře.

(2) Notářská komora oznámí provedení zápisu podle odstavce 1 koncipientovi a notáři, u něhož je koncipient v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo nebyl ve stanovené době zapsán do seznamu notářských koncipientů, má právo se domáhat provedení zápisu návrhem u soudu.

§ 19

Notář může koncipienta písemně pověřit

- a) ověřováním shody opisu nebo kopie (dále jen „opis“) s listinou (dále jen „vidimace“), ověřováním pravosti podpisu (dále jen „legalizace“) s výjimkou vidimací a legalizací ve vztahu k cizině a dále přijímáním úschov,
- b) jednotlivými úkony v činnosti podle § 3 odst. 1,
- c) přípravnými a dílčími úkony činnosti podle § 2 a § 3 odst. 2.

§ 20

(1) Notářská komora vyškrtně ze seznamu notářských koncipientů toho,

- a) kdo zemřel nebo kdo byl prohlášen za mrtvého,
- b) kdo pozbyl státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky,
- c) kdo byl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo komu byla tato způsobilost omezena,
- d) kdo byl odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s činností koncipienta,

³⁾ § 250l a násl. občanského soudního řádu.

- e) kdo písemně požádal notářskou komoru o vyškrtnutí z tohoto seznamu,
- f) komu skončil pracovní poměr u notáře a neuza-
vřel pracovní poměr s notářem se sídlem v obvodu
této notářské komory do tří měsíců od skončení
předchozího pracovního poměru u notáře,
- g) kdo byl zapsán do seznamu notářských kandidá-
tů.

(2) Notářská komora oznámí vyškrtnutí podle od-
stavce 1 koncipientovi a notáři, u něhož je koncipient
v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo byl ze seznamu notářských konci-
pientů vyškrtnut, má právo domáhat se ochrany ná-
vrhem u soudu.

Notářský kandidát

§ 21

(1) Kandidát je ten, kdo je zapsán v seznamu no-
tářských kandidátů.

(2) Seznam notářských kandidátů vede notářská
komora, v jejímž obvodu má sídlo notář, u něhož je
kandidát v pracovním poměru.

§ 22

(1) Notářská komora zapíše do dvou měsíců ode
dne doručení písemné žádosti do seznamu notářských
kandidátů každého, kdo

- a) splňuje předpoklady stanovené v § 18 odst. 1,
- b) vykonal alespoň tříletou notářskou praxi (§ 7
odst. 2) a
- c) složil notářskou zkoušku.

(2) K notářské zkoušce musí být připuštěn každý,
kdo splňuje předpoklady stanovené v odstavci 1 písm.
a) a b). Notářské zkoušky se konají alespoň jednou
ročně.

(3) Notářská komora oznámí provedení zápisu
podle odstavce 1 kandidátovi a notáři, u něhož je kan-
didát v pracovním poměru.

(4) Ten, kdo nebyl ve stanovené době zapsán do
seznamu notářských kandidátů, má právo se domáhat
provedení zápisu návrhem u soudu.

§ 23

Notář může kandidáta písemně pověřit

- a) prováděním vidimace a legalizace s výjimkou vidi-
mace a legalizace ve vztahu k cizině a dále přijímá-
ním úschov,
- b) přípravnými a dílčími úkony v ostatní notářské
činnosti,
- c) výkonem činnosti podle § 3 odst. 1,
- d) jednotlivými úkony v činnosti podle § 3 odst. 2.

§ 24

(1) Kandidát může být na návrh notáře, u kterého
je v pracovním poměru, ustanoven příslušnou notář-
skou komorou, aby ho zastupoval při výkonu činnosti

notáře v době jeho nepřítomnosti s výjimkou činnosti
podle § 3 odst. 2. Pro toto zastupování platí přiměřeně
§ 15 odst. 1 a § 16 odst. 1. Notářská komora na návrh
notáře ustanovení kandidáta zástupcem zruší.

(2) Jestliže notář nevykonává činnost notáře po
dobu delší než jeden měsíc, rozhodne příslušná notář-
ská komora o výši podílu kandidáta ustanoveného zá-
stupcem podle odstavce 1 na odměně notáře. Proti to-
muto rozhodnutí lze podat opravný prostředek k sou-
du.³⁾

§ 25

(1) Notářská komora vyškrtne kandidáta ze sezná-
mu notářských kandidátů z důvodů uvedených v § 20
odst. 1 písm. a) až f).

(2) Notářská komora oznámí vyškrtnutí podle od-
stavce 1 kandidátovi a notáři, u něhož je kandidát
v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo byl ze seznamu notářských kandidá-
tů vyškrtnut, má právo domáhat se ochrany návrhem
u soudu.

§ 26

Další pracovníci notáře

(1) Notář může písemně pověřit další pracovníky,
kteří jsou u něho v pracovním poměru, přípravnými
a dílčími úkony v činnosti podle § 2 a 3. Jestliže tito
pracovníci složili kvalifikační zkoušku, notář je může
pověřit i činností vymezenou v § 19 s výjimkou jednot-
livých úkonů podle § 3 odst. 1.

(2) Ke kvalifikační zkoušce musí být připuštěn
další pracovník notáře, který byl zaměstnán u notáře
nebo u státního notářství alespoň dva roky. Notářská
komora může do této doby započítat dobu, po kterou
byl tento pracovník zaměstnán u soudu, advokáta,
krajského sdružení advokátů nebo u komerčního práv-
níka.

(3) Za kvalifikační zkoušku se považuje též odbor-
ná a jiná obdobná zkouška složená pracovníky státních
notářství podle dřívějších předpisů. Notářská komora
může uznat odbornou nebo jinou obdobnou zkoušku
složenou pracovníky soudů, advokátů, krajského sdru-
žení advokátů nebo komerčních právníků za kvalifi-
kační zkoušku podle tohoto zákona.

Ustanovení společná

§ 27

(1) Činnost pracovníků notáře na základě jeho po-
věření podle § 19, 23 a § 26 odst. 1 se považuje za čin-
nost notáře.

(2) Při výkonu této činnosti se pracovník podepi-
suje svým jménem a používá úřední razítko notáře.

§ 28

(1) Notář je povinen uzavřít smlouvu o pojištění
své odpovědnosti za škodu vzniklou pracovníkům při
plnění pracovních povinností nebo v přímé souvislosti
s nimi, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Pojištění

musí trvat po celou dobu, po kterou notář pracovníky zaměstnává.

(2) Pracovněprávní vztahy mezi notářem a jeho pracovníky se řídí předpisy.⁴⁾

ČÁST TŘETÍ

NOTÁŘSKÁ SAMOSPRÁVA

ODDÍL PRVNÍ

NOTÁŘSKÁ KOMORA

§ 29

(1) Notářská komora se zřizuje v obvodu každého krajského soudu a v obvodu městského soudu v Praze.

(2) Obvody a sídla notářských komor se shodují s obvody a sídly krajských soudů.

(3) Obvod a sídlo notářské komory pro hlavní město Prahu se shoduje s obvodem a sídlem městského soudu v Praze.

(4) Notářská komora sdružuje všechny notáře se sídlem v jejím obvodu. Notář se stává členem notářské komory dnem jeho jmenování notářem. Členství v notářské komoře zaniká jeho odvoláním nebo smrtí.

(5) Notářská komora je právnickou osobou. Její příjmy tvoří členské příspěvky, dary a jiné příjmy. Členské příspěvky jsou notáři povinni platit ve výši stanovené kolegiem notářů (dále jen „kolegium“).

§ 30

Notářská komora má tyto orgány:

- a) kolegium,
- b) prezidium,
- c) prezidenta notářské komory (dále jen „prezident“),
- d) revizní komisi.

§ 31

(1) Nejvyšším orgánem notářské komory je kolegium.

(2) Právo účastnit se jednání kolegia mají notáři a kandidáti z obvodu notářské komory; kandidáti mají jen poradní hlas. Notář může písemně pověřit jiného notáře, aby ho při jednání kolegia zastupoval a jeho jménem hlasoval. Zastoupený notář se považuje za přítomného na jednání kolegia.

(3) Kolegium

- a) z členů notářské komory volí a odvolává členy prezidia a revizní komise,
- b) ze zvolených členů prezidia volí a odvolává prezidenta a viceprezidenta (dále jen „viceprezident“),

- c) z členů notářské komory volí a odvolává delegáty notářské komory v Komoře (dále jen „delegáti“), a to jednoho delegáta na každých započatých 20 členů notářské komory,
- d) ze zvolených členů revizní komise volí a odvolává předsedu této komise,
- e) projednává a schvaluje zprávy o činnosti ostatních orgánů notářské komory,
- f) schvaluje rozpočet a hospodaření notářské komory,
- g) zřizuje sociální a jiné fondy a schvaluje pravidla jejich tvorby a používání,
- h) stanoví výši členských příspěvků,
- i) schvaluje výši náhrady za ztrátu času spojenou s výkonem funkcí v orgánech notářské komory,
- j) může zrušit nebo změnit usnesení prezidia.

§ 32

(1) Prezidium je řídícím a výkonným orgánem notářské komory; má pět až devět členů.

(2) Prezidium

- a) svolává kolegium nejméně jednou za rok; svolá kolegium do jednoho měsíce vždy, požádá-li o to alespoň jedna třetina členů notářské komory nebo požádá-li o to revizní komise,
- b) vede evidenci notářů se sídlem v obvodu notářské komory,
- c) hospodáří s finančními prostředky notářské komory a spravuje její majetek,
- d) hospodáří s fondy notářské komory,
- e) organizuje kvalifikační zkoušky a jmenuje členy zkušební komise,
- f) vykonává působnost notářské komory stanovenou tímto zákonem.

§ 33

(1) Prezident

- a) zastupuje notářskou komoru navenek a jedná jejím jménem ve všech věcech,
- b) řídí jednání kolegia,
- c) svolává prezidium nejméně jednou za tři měsíce; svolá prezidium do deseti dnů vždy, požádá-li o to jedna třetina členů prezidia nebo požádá-li o to revizní komise,
- d) řídí jednání prezidia,
- e) činí rozhodnutí v působnosti prezidia, která nesou odkladu; rozhodnutí musí být schválena při nejbližším jednání prezidia,
- f) k žádosti notáře uděluje souhlas s jeho nepřítomností v notářském úřadu po dobu delší než jeden měsíc.

⁴⁾ Zákon č. 65/1965 Sb. zákoník práce ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády ČSFR č. 121/1990 Sb., o pracovněprávních vztazích při soukromém podnikání občanů, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Prezidenta zastupuje viceprezident.

§ 34

(1) Revizní komisi tvoří předseda a další dva členové.

(2) Členství v revizní komisi je neslučitelné s členstvím v prezidiu.

(3) Revizní komise

- a) kontroluje plnění usnesení kolegia a činnost prezidia; za tím účelem musí být revizní komisi umožněn přístup ke všem dokladům notářské komory,
- b) podává kolegiu nejméně jednou za rok zprávu o výsledcích kontrol.

ODDÍL DRUHÝ

NOTÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

§ 35

(1) Zřizuje se Komora se sídlem v Praze.

(2) Komoru tvoří notářské komory.

(3) Komora je právnickou osobou. Její příjmy tvoří příspěvky notářských komor, dary a jiné příjmy. Notářské komory jsou povinny platit příspěvky ve výši stanovené sněmem delegátů (dále jen „sněm“).

§ 36

Komora má tyto orgány:

- a) sněm,
- b) prezidium Komory,
- c) prezidenta Komory,
- d) revizní komisi Komory,
- e) kárnou komisi.

§ 37

(1) Nejvyšším orgánem Komory je sněm.

(2) Sněm tvoří delegáti a prezidenti.

(3) Sněm

- a) z řad delegátů volí a odvolává pět volených členů prezidia Komory,
- b) z členů prezidia Komory volí a odvolává prezidenta Komory a viceprezidenta Komory,
- c) z řad notářů volí a odvolává členy revizní komise Komory,
- d) ze zvolených členů revizní komise Komory volí a odvolává předsedu této komise,
- e) z řad notářů volí členy kárné komise,
- f) ze zvolených členů kárné komise volí předsedu této komise,
- g) projednává a schvaluje zprávy o činnosti ostatních orgánů Komory,
- h) schvaluje rozpočet a hospodaření Komory,
- i) zřizuje fondy Komory a schvaluje pravidla jejich tvorby a používání,
- j) stanoví výši příspěvku notářských komor,

k) přijímá volební řád,

l) přijímá organizační řád Komory a notářských komor,

m) přijímá kancelářský řád, kárný řád a zkušební řád,

n) stanoví postup při vyhlášení a organizaci konkursu podle § 8 odst. 6,

o) schvaluje výši náhrady za ztrátu času spojenou s výkonem funkcí v orgánech Komory,

p) může zrušit nebo změnit usnesení prezidia Komory.

(4) K platnosti předpisu podle odstavce 3 písm. m) a n) je zapotřebí souhlasu ministerstva spravedlnosti České republiky (dále jen „ministerstvo spravedlnosti“).

§ 38

(1) Prezidium Komory je řídícím a výkonným orgánem Komory. Členy prezidia Komory jsou prezident Komory, viceprezident Komory, prezidenti a další volení členové.

(2) Prezidium

- a) svolává sněm nejméně jednou za rok; svolá sněm do jednoho měsíce vždy, požádá-li o to alespoň jedna třetina členů sněmu nebo požádají-li o to alespoň dvě notářské komory nebo požádá-li o to revizní komise Komory,
- b) organizuje odbornou výchovu notářů a zajišťuje publikační, studijní, dokumentační a informační činnost,
- c) vede evidenci notářů, kandidátů a koncipientů v České republice,
- d) hospodáří s finančními prostředky Komory a spravuje její majetek,
- e) hospodáří s fondy Komory,
- f) organizuje notářské zkoušky a jmenuje členy zkušební komise,
- g) vykonává působnost Komory stanovenou tímto zákonem, pokud nepřisluší sněmu.

§ 39

(1) Prezident Komory

- a) zastupuje Komoru navenek a jedná jejím jménem ve všech věcech,
- b) řídí jednání sněmu,
- c) svolává prezidium Komory nejméně jednou za tři měsíce; svolá prezidium Komory do 20 dnů vždy, požádá-li o to jedna třetina členů prezidia Komory nebo požádá-li o to revizní komise Komory,
- d) řídí jednání prezidia Komory,
- e) činí rozhodnutí v působnosti prezidia Komory, která nesou odkladu; rozhodnutí musí být schválena při nejbližším jednání prezidia Komory.

(2) Prezidenta Komory zastupuje viceprezident Komory.

§ 40

(1) Revizní komisi Komory tvoří předseda a další čtyři členové.

(2) Členství v revizní komisi Komory je neslučitelné s členstvím v prezidiu Komory.

(3) Revizní komise Komory

- a) kontroluje plnění usnesení sněmu a činnost prezidia Komory; za tím účelem musí být revizní komisi Komory umožněn přístup ke všem dokladům Komory,
- b) podává sněmu nejméně jednou za rok zprávu o výsledcích kontrol.

§ 41

(1) Kárnou komisi tvoří předseda a další čtyři členové. Členství v kárné komisi je neslučitelné s členstvím v prezidiu Komory.

(2) Podrobnosti o činnosti kárné komise stanoví kárný řád.

ODDÍL TŘETÍ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 42

(1) Volby orgánů notářské komory a Komory jsou tajné. Volební období je tříleté.

(2) K volbám lze přistoupit, je-li přítomna nadpoloviční většina oprávněných voličů. Způsob provádění voleb stanoví volební řád, který může též stanovit, ve kterých případech je nutné, aby byl přítomen vyšší počet oprávněných voličů.

(3) Výsledky voleb se oznamují ministerstvu. Notářské komory oznamují výsledky voleb také Komoře a předsedovi krajského soudu.

§ 43

(1) Kolektivní orgány notářské komory a Komory se mohou platně usnášet jen tehdy, je-li přítomna nadpoloviční většina jejich členů. K platnosti usnesení je potřebný souhlas nadpoloviční většiny přítomných členů.

(2) Předpisy uvedené v § 37 odst. 3 písm. l) a m) mohou stanovit, ve kterých případech je k platnosti postupu uvedeného v odstavci 1 zapotřebí přítomnosti nebo souhlasu vyššího počtu členů.

§ 44

(1) Funkce v orgánech notářské komory a Komory jsou čestné, Komora a notářské komory vyplácejí členům svých orgánů za výkon těchto funkcí náhradu za ztrátu času a náhradu hotových výdajů.

(2) Člen orgánu notářské komory a Komory se nesmí podílet na projednávání a rozhodování věcí u tohoto orgánu týkajících se jeho, jeho notářského úřadu nebo osoby jemu blízké.

ČÁST ČTVRTÁ

DOHLED A KÁRNÉ ŘÍZENÍ

§ 45

(1) Ministerstvo vykonává státní dohled na činnost podle § 2.

(2) Komora vykonává dohled na činnost notářských komor a na činnost notáře a na vedení notářských úřadů.

(3) Notářská komora vykonává dohled na činnost notáře a na vedení notářských úřadů ve svém obvodu.

§ 46

Dohled se provádí zejména kontrolou spisů, listin, předmětů úschov a evidenčních pomůcek notáře.

§ 47

Drobné nedostatky v činnosti notáře nebo drobné poklesky v chování orgán vykonávající dohled notáři vytkne.

§ 48

(1) Jestliže notář závažně nebo opětovně porušil povinnost stanovenou tímto zákonem nebo jestliže jeho chováním byla závažně nebo opětovně narušena důstojnost notářského povolání (dále jen „kárné provinění“), může mu být v kárném řízení uloženo některé z těchto kárných opatření:

- a) písemné napomenutí,
- b) pokuta až do výše 30 000 Kčs,
- c) odvolání notáře.

(2) Jestliže se kárného provinění dopustil kandidát jako zástupce notáře podle § 14 nebo 24, může mu být uloženo kárné opatření uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo kárné opatření odvolání ze zastupování.

(3) Jestliže bylo uloženo kárné opatření odvolání notáře, nemůže být odvolaný notář po dobu pěti let od odvolání jmenován notářem. Jestliže bylo uloženo kárné opatření odvolání ze zastupování, nemůže být odvolaný kandidát po dobu pěti let od odvolání ustanoven zástupcem nebo být jmenován notářem.

(4) Výnos pokut připadá příslušné notářské komoře.

§ 49

(1) Kárné řízení provádí kárná komise.

(2) Kárné řízení se zahajuje na návrh ministra, prezidenta Komory, prezidenta nebo předsedy krajského soudu (dále jen „navrhovatel“). V návrhu musí být uvedeno, jaké kárné opatření je navrhováno.

(3) Návrh může být podán do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o kárném provinění dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo.

(4) Notář si může v kárném řízení zvolit obhájce. Obhájcem může být jen notář nebo advokát.

§ 50

(1) Proti rozhodnutí kárné komise o návrhu na uložení kárného opatření podle § 48 odst. 1 písm. a) a b) mohou navrhovatel, notář nebo kandidát podat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí opravný prostředek.

(2) O opravném prostředku rozhoduje prezidium Komory, které přezkoumávané rozhodnutí potvrdí nebo zruší. Zruší-li prezidium Komory napadené rozhodnutí, je kárná komise vázána právním názorem prezidia Komory.

(3) Proti rozhodnutí kárné komise, o návrhu na odvolání nebo o odvolání notáře podle § 48 odst. 1 písm. c) nebo o odvolání ze zastupování podle § 48 odst. 2, lze podat opravný prostředek k soudu.³⁾

§ 51

Nepožádá-li notář, jemuž zdravotní stav trvale neumožňuje řádně vykonávat činnost notáře, o odvolání, navrhne notářská komora, jejímž je členem, nebo ministr kárné komisi, aby rozhodla, že jeho zdravotní stav mu trvale neumožňuje řádně vykonávat činnost notáře. Ustanovení § 49 a § 50 odst. 3 se použijí přiměřeně.

ČÁST PÁTÁ

OBECNÁ USTANOVENÍ O NOTÁŘSKÉ
ČINNOSTI A O POSKYTOVÁNÍ
PRÁVNÍ POMOCI

§ 52

Notář je v notářské činnosti a při poskytování právní pomoci vázán zákony a dalšími obecně závaznými právními předpisy. Při poskytování právní pomoci je vázán také pokyny klienta.

§ 53

(1) Notář odmítne provedení požadovaných úkonů, jestliže

- tento úkon odporuje zákonům nebo dalším obecně závazným předpisům,
- se jedná o úkon v notářské činnosti a notář nebo osoba mu blízká jsou zúčastněni na věci,
- ve věci již poskytl právní pomoc jinému, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o právní pomoc žádá.

(2) Notář může odmítnout požadovaný úkon, jestliže žadatel nesloží bez závažného důvodu přiměřenou zálohu na odměnu notáře.

(3) Mimo případy uvedené v odstavcích 1 a 2 nesmí notář odmítnout provedení úkonu v notářské činnosti, pokud zákon nestanoví jinak.

§ 54

(1) Notář může odstoupit od smlouvy o provedení úkonu v notářské činnosti nebo od smlouvy o poskytnutí právní pomoci (dále jen „smlouva“), jestliže

- došlo k narušení důvěry mezi ním a žadatelem nebo klientem,
- žadatel nebo klient neposkytuje potřebnou součinnost,
- žadatel nebo klient nesloží bez vážného důvodu přiměřenou zálohu na odměnu notáře.

(2) Notář odstoupí od smlouvy vždy, zjistí-li doatečně skutečnosti uvedené v § 53 odst. 1.

(3) Notář je povinen po dobu 15 dnů ode dne, kdy oznámil žadateli nebo klientovi odstoupení od smlouvy, učinit všechny neodkladné úkony, pokud žadatel nebo klient neučinil jiné opatření.

§ 55

(1) Jestliže notář odmítl provedení úkonu podle § 53 nebo jestliže notář odstoupil od smlouvy podle § 54, učiní o tom záznam ve spise, ve kterém uvede důvody odmítnutí nebo odstoupení.

(2) Jestliže o to žadatel nebo klient požádá, sdělí mu notář důvody podle odstavce 1 písemně.

(3) Žadatel nebo klient může podat stížnost na postup podle § 53 nebo 54. Stížnost posuzuje notářská komora.

§ 56

(1) Notář je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se mohou dotýkat oprávněných zájmů účastníků. Dále je povinen zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s poskytováním právní pomoci. Žadatel, klient nebo jiný účastník může notáře povinnosti mlčenlivosti zprostit.

(2) Povinnost mlčenlivosti se vztahuje i na notáře, který byl odvolán.

(3) Povinnost mlčenlivosti podle odstavců 1 a 2 se obdobně vztahuje na pracovníky notáře a pracovníky notářské komory a Komory.

§ 57

Notář odpovídá žadateli, klientovi nebo jinému účastníkovi za škodu, kterou mu způsobil v souvislosti s výkonem činnosti notáře. Notář odpovídá za škodu způsobenou těmito osobám i tehdy, byla-li způsobena v souvislosti s výkonem činnosti notáře jeho pracovníkem; případná odpovědnost podle pracovněprávních předpisů tím není dotčena.

§ 58

Notářské listiny se sepisují v českém nebo slovenském jazyku. Jestliže se notářská listina, kromě listin o ověření, sepisuje s tím, kdo jazyk, jímž se listina sepisuje, nezná, postupuje se podle § 69.

§ 59

(1) Při sepisování notářských listin nelze používat zkratky, které nejsou všeobecně používány.

(2) Datum sepsání notářské listiny, výše peněžitého plnění a délka lhůt se vypisují též slovy. Spoluvlast-

nické podíly a číselné označení stran notářské listiny se vypisuje jen slovy.

(3) Účastníci, svědci, důvěrníci a tlumočníci se podepisují na konci notářské listiny před podpisem notáře, který ke svému podpisu připojí úřední razítko notáře.

§ 60

Vyjdou-li najevo chyby v psaní, počtech nebo jiná zřejmá nesprávnost v notářské listině, provede se oprava doložkou pod uzavřený text notářské listiny. V doložce se poukáže na nesprávnost, vyznačí se správné znění, připojí se datum provedení opravy a doložku podepíší osoby uvedené v § 59 odst. 3. Notář připojí ke svému podpisu úřední razítko notáře.

§ 61

Z listiny sepsané notářem v rámci poskytování právní pomoci musí být patrné, který notář ji sepsal.

ČÁST ŠESTÁ ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O NOTÁŘSKÉ ČINNOSTI

ODDÍL PRVNÍ

SEPIŠOVÁNÍ NOTÁŘSKÝCH ZÁPISŮ O PRÁVNÍCH ÚKONECH

§ 62

(1) Notáři sepisují o právních úkonech notářské zápisy.

(2) V notářském zápisu může pokračovat notář, který ho sepsal, nebo jiný notář se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky. Pokračování v notářském zápisu je součástí notářského zápisu.

§ 63

Notářský zápis musí obsahovat:

- místo, den, měsíc a rok úkonu,
- jméno a příjmení notáře a jeho sídlo,
- jméno, příjmení, bydliště a rodné číslo, není-li, datum narození účastníků a jejich zástupců, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,
- prohlášení účastníků, že jsou způsobilí k právním úkonům,
- údaj, jak byla ověřena totožnost účastníků, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,
- obsah úkonu,
- údaj o tom, že byl zápis po přečtení účastníky schválen,
- podpisy účastníků nebo jejich zástupců, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,
- otisk úředního razítka notáře a jeho podpis.

§ 64

Nezná-li notář účastníky, svědky úkonů, důvěrníky nebo tlumočníky osobně, musí mu být jejich totožnost prokázána platným úředním průkazem nebo potvrzena dvěma svědky totožnosti; nezná-li notář tyto

svědky osobně, musí mu být jejich totožnost prokázána platným úředním průkazem.

§ 65

(1) Je-li účastníkem někdo, kdo nemůže číst nebo psát, může notář sepsat notářský zápis pouze za účasti dvou svědků úkonu. Tito svědci musí být přítomni při projevu účastníka o tom, co má být pojato do notářského zápisu a při předčítání notářského zápisu a jeho schválení tím účastníkem, v jehož zájmu byli přítomni.

(2) Postup podle odstavce 1 není třeba, jestliže má tento účastník schopnost seznámit se s obsahem právního úkonu s pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek a je schopen se vlastnoručně podepsat.

§ 66

Svědky totožnosti a svědky úkonu nemohou být osoby, které nejsou plně způsobilé k právním úkonům nebo osoby, které nemohou číst nebo psát. Dále jimi nemohou být osoby blízké účastníkům a osoby, které jsou na věci zúčastněny, a pracovníci notáře, který notářský zápis sepisuje.

§ 67

(1) Je-li účastník hluchý nebo němý, může-li však číst a psát, musí si notářský zápis přečíst a v něm vlastní rukou připsat, že jej četl a že jej schvaluje.

(2) Nemůže-li účastník číst nebo psát, musí být kromě svědků úkonu přibrán jeho důvěrník, který se s ním umí dorozumět. Jeho prostřednictvím notář zjistí, zda účastník zápis schvaluje.

(3) Postup podle odstavce 2 není třeba, jestliže má tento účastník schopnost seznámit se s obsahem právního úkonu s pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek a je schopen vlastnoručně listinu podepsat.

(4) O způsobilosti důvěrníka platí obdobně § 66, může jím však být i osoba účastníku blízká.

§ 68

(1) Je-li k sepsání notářského zápisu nutná přítomnost svědků úkonu, uvede se v závěru notářského zápisu doložka obsahující prohlášení svědků, že byli přítomni po celou dobu projevu vůle účastníka o tom, co má být pojato do zápisu, při předčítání notářského zápisu a jeho schválení účastníkem.

(2) Obdobně musí notářský zápis obsahovat v závěru prohlášení důvěrníka o tom, že sdělil němému nebo hluchému účastníku, který nemůže číst nebo psát, celý obsah notářského zápisu, a že jej účastník schválil.

(3) Jestliže se účastník seznámil s obsahem právního úkonu pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek, je třeba tuto okolnost uvést v notářském zápisu.

(4) V úvodu notářského zápisu je třeba uvést důvod přítomnosti svědků úkonu, popřípadě důvěrníka.

§ 69

(1) Nezná-li účastník nebo svědek úkonu jazyk, v němž se notářský zápis sepisuje, je třeba přítomnosti tlumočníka. Nelze však jako tlumočníka přibrat osobu

blízkou účastníkům nebo toho, kdo je ve věci zúčastněn.

(2) Zná-li notář nebo jeho pracovník jazyk, v němž jedná účastník nebo svědek, lze upustit od přítomnosti tlumočníka.

(3) V závěru notářského zápisu je třeba uvést doložku o tom, že účastník byl obsah notářského zápisu přetlumočen a že s ním účastník projevil souhlas. Byl-li přítomen tlumočník, připojí na notářský zápis svůj podpis a otisk svého úředního razítka.

§ 70

Sepíše-li notář notářským zápisem závěš, listinu o vydědění nebo odvolání těchto úkonů (dále jen „závěš“), oznámí to okresnímu soudu, v jehož obvodu má pořizovatel nebo odvolatel (dále jen „pořizovatel“) bydliště.

§ 71

Notářské zápisy musí být neprodleně po sepsání uloženy v kanceláři notáře pod uzávěrou.

ODDÍL DRUHÝ

OSVĚDČOVÁNÍ PRÁVNĚ VÝZNAMNÝCH SKUTEČNOSTÍ A PROHLÁŠENÍ

§ 72

(1) Notář osvědčuje na žádost skutečnosti a prohlášení, které by mohly být podkladem pro uplatňování práv nebo kterými by mohly být způsobeny právní následky. Notář provádí zejména tato osvědčení:

- a) vidimaci,
- b) legalizaci,
- c) o tom, že byla předložena listina a kdy se tak stalo,
- d) o protestech směnek a jiných listin, které je třeba předložit k uplatnění práva,
- e) o průběhu valných hromad a schůzí právnických osob (dále jen „valná hromada“),
- f) o tom, že je někdo naživu,
- g) o jiných skutkových dějích,
- h) o prohlášení.

(2) O osvědčení skutečností uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) připojí notář ověřovací doložku na předložené listině nebo na listině pevně s ní spojené.

(3) O osvědčení skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. c) připojí notář osvědčovací doložku na předložené listině nebo na listině pevně s ní spojené.

(4) Skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. d) osvědčí notář formou stanovenou zvláštním předpisem.⁵⁾

(5) O osvědčení jiných skutečností a prohlášení, které nejsou uvedeny v odstavcích 2 až 4, sepíše notář notářský zápis, pro který platí přiměřeně ustanovení oddílu prvního této části.

§ 73

Ověřování shody obsahu listiny nebo kopie s listinou

(1) Notář provede vidimaci, může-li spolehlivě posoudit obsah listiny. Neovládá-li notář jazyk, v němž je listina pořízena, vyzve žadatele, aby předložil překlad listiny tlumočnickem. Nestane-li se tak, notář úkon odmítne.

(2) Vidimace se vyznačí na ověřeném obsahu ve formě ověřovací doložky, v níž je uvedeno

- a) zda obsah souhlasí doslovně s listinou, z níž byl pořízen a zda tato listina je prvopisem nebo ověřeným obsahem a z kolika listů nebo archů se skládá,
- b) počet listů nebo archů, které obsah obsahuje,
- c) zda jde o obsah úplný nebo částečný,
- d) údaj, zda jsou v předložené listině změny, doplnky, vsuvky nebo škrty, které by mohly zeslabit její věrohodnost,
- e) údaj, zda byly na obsahu provedeny opravy neshod s předloženou listinou,
- f) místo a datum vystavení,
- g) podpis ověřujícího a otisk úředního razítka notáře.

(3) Notář vidimaci neověřuje pravdivost skutečností uváděných v listině.

§ 74

Ověřování pravosti podpisu

(1) Legalizací notář ověřuje, že určitá osoba v jeho přítomnosti listinu vlastnoručně podepsala nebo podpis na listině se již nacházející před ním uznala za vlastní. Pro zjištění totožnosti této osoby platí § 64.

(2) Legalizace se vyznačí na listině formou ověřovací doložky, která obsahuje:

- a) běžné číslo ověřovací knihy,
- b) jméno, příjmení, bydliště, popřípadě místo pobytu, rodné číslo, není-li, nebo nelze-li je zjistit, datum narození žadatele,
- c) údaj, jak byla zjištěna totožnost žadatele,
- d) konstatování, že uvedená osoba listinu vlastnoručně před notářem podepsala nebo že uznala podpis na listině za vlastní,
- e) místo a den ověření,
- f) podpis ověřujícího a otisk úředního razítka notáře.

(3) Notář provedením legalizace neodpovídá za obsah listiny.

(4) Neovládá-li notář jazyk, v němž je listina pořízena, vyzve žadatele, aby předložil překlad listiny tlumočnickem. Nestane-li se tak, notář úkon odmítne.

§ 75

Osvědčení o předložení listiny

Osvědčení o tom, že notáři byla předložena listina

⁵⁾ Zákon č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový.

a kdy se tak stalo, vyhotoví notář na předložené listině ve formě osvědčovací doložky, která obsahuje údaj o dni, měsíci a roku a případně i o hodině, kdy byla tato listina notáři předložena.

§ 76

Protesty směnek a jiných listin

Sepisování protestních listin se řídí ustanoveními zvláštního předpisu.⁵⁾

§ 77

Osvědčení o průběhu valných hromad a schůzí právnických osob

(1) Notář osvědčí průběh valných hromad v notářském zápisu, v němž uvede místo a dobu konání valné hromady, zaznamenaná přijatá usnesení a z průběhu valné hromady vše, co je důležité pro posouzení řádného postupu jednání.

(2) Notář může vyzvat předsedu valné hromady a nejvýše další dvě zúčastněné osoby, aby notářský zápis podepsali. Totožnost účastníků valné hromady nemusí být zjišťována.

§ 78

Osvědčení o tom, že je někdo naživu

Osvědčení o tom, že je někdo naživu, provede notář jen tehdy, jestliže je mu tato osoba osobně známa nebo zjistí-li se její totožnost způsobem uvedeným v § 64. Notářský zápis o osvědčení musí též obsahovat:

- a) údaj, že notář osobu, jíž se osvědčení týká, osobně viděl,
- b) den, měsíc, rok a hodinu, kdy se tak stalo.

§ 79

Osvědčení jiných skutkových dějů

(1) Notář osvědčuje i jiné skutkové děje, například průběh slosování nebo předložení movitých věcí, jestliže s nimi mohou být spojeny právní následky a jestliže se skutkový děj udál v přítomnosti notáře.

(2) O osvědčení notář sepíše notářský zápis, který musí též obsahovat:

- a) místo a dobu děje,
- b) popis děje.

§ 80

Osvědčení o prohlášení

(1) Notář osvědčuje prohlášení osob, mají-li s ním být spojeny právní účinky.

(2) Jestliže osoba, která prohlášení činí, žádá, aby s ním byla seznámena jiná osoba, uvede to notář v notářském zápisu. Pak s notářským zápisem jinou osobu seznámí a tuto skutečnost uvede v pokračování notářského zápisu. Odpověď jiné osoby v tomto notářském zápisu uvede jen tehdy, jestliže tato osoba s tím souhlasí a je ochotna notářský zápis podepsat.

(3) Jestliže se notáři nepodaří osobně seznámit jinou osobu s notářským zápisem o prohlášení podle od-

stavce 2, zašle této osobě stejnopis notářského zápisu, pokud o to osoba, která prohlášení učinila, požádala.

ODDÍL TŘETÍ

ÚSCHOVY

§ 81

Notáři přijímají do úschovy

- a) závěti, cenné papíry a jiné listiny,
- b) peníze a listiny za účelem jejich vydání dalším osobám.

Úschova závětí, cenných papírů a jiných listin

§ 82

(1) O přijetí listiny do úschovy, jejímž účelem není vydání dalším osobám nebo úřadům, sepíše notář protokol, který musí obsahovat:

- a) místo a dobu převzetí listiny,
- b) jméno, příjmení a bydliště žadatele,
- c) údaj, o jakou listinu se jedná,
- d) údaj o tom, že listina byla notářem převzata a přijata do úschovy.

(2) Dojde-li listina se žádostí o její přijetí do úschovy poštou a obsahuje-li žádost nebo listina sama potřebné údaje, notář o jejím přijetí do úschovy sepíše protokol podle odstavce 1 a jeho stejnopis zašle žadateli. Neobsahuje-li žádost potřebné údaje, vyzve notář žadatele, aby tyto údaje ve stanovené lhůtě notáři sdělil s upozorněním, že pokud tak neučiní, bude mu listina vrácena.

§ 83

(1) Protokol o přijetí závěti do úschovy musí kromě náležitostí uvedených v § 82 odst. 1 obsahovat:

- a) jméno a příjmení pořizovatele, popřípadě jeho dřívější příjmení, bydliště a rodné číslo, není-li nebo nelze-li je zjistit, datum narození,
- b) údaj o poučení o formách a obsahových náležitostech závětí.

(2) Odevzdá-li závěť zmocněnec pořizovatele, vydá se vyhotovení protokolu zmocněnci a další vyhotovení se zašle pořizovateli.

(3) Dojde-li závěť poštou se žádostí o její přijetí do úschovy nebo dojde-li bez žádosti, postupuje notář podle § 82 odst. 2.

(4) Úschovu závětí oznámí notář neprodleně soudu, v jehož obvodu má pořizovatel bydliště.

§ 84

(1) Notář může listinu vydat jen žadateli; jde-li o závěť, lze ji vydat jen pořizovateli. Tyto listiny vydá i tomu, kdo se vykáže zvláštní plnou mocí oprávněnou jej k převzetí listiny z notářské úschovy; podpis žadatele nebo pořizovatele musí být úředně ověřen. Plná moc pak tvoří přílohu protokolu o vydání.

(2) O vydání listiny sepíše notář protokol, který musí obsahovat:

- místo a dobu vydání listiny,
- jméno, příjmení a bydliště toho, komu se listina vydává, a údaj o zjištění jeho totožnosti,
- údaj, o jakou listinu se jedná,
- údaj o tom, že listina byla příjemcem převzata.

(3) Notář vydá příjemci vyhotovení protokolu. Jestliže se závět vydává zmocněnci, zašle notář další vyhotovení protokolu pořizovateli.

Úschova peněz a listin za účelem jejich vydání

§ 85

(1) Notář přijme do úschovy peníze, jestliže mu je předá žadatel v souvislosti s jeho činností podle § 2 a 3 za účelem vydání další osobě.

(2) Notář může uložit peníze po dobu úschovy u peněžního ústavu na zvláštní běžný účet znějící na jeho jméno s označením „úschova u notáře“. Nebyly-li peníze takto uloženy, notář je uloží v bezpečnostní schránce u peněžního ústavu nebo v bezpečnostní schránce ve své kanceláři.

§ 86

(1) O přijetí peněz sepíše notář protokol, který musí obsahovat:

- místo a dobu převzetí peněz do úschovy,
- jméno, příjmení a bydliště žadatele,
- přesný údaj o výši peněžní částky a měnové jednotce,
- údaj, že peníze byly od žadatele převzaty a přijaty do úschovy,
- prohlášení žadatele, komu mají být peníze vydány.

(2) Notář vydá žadateli vyhotovení protokolu.

§ 87

Notář vydá peníze tomu, komu mají být vydány, nejpozději do 15 dnů ode dne jejich přijetí do úschovy, nestanovil-li žadatel jinou lhůtu. Nepodaří-li se mu peníze ve lhůtě vydat, vrátí je žadateli.

§ 88

(1) Jestliže notář vydá peníze osobě označené žadatelem osobně, sepíše o jejich vydání protokol, který musí obsahovat:

- místo a dobu vydání,
- jméno a příjmení příjemce a údaj o zjištění jeho totožnosti,
- údaj, že příjemce peníze převzal.

(2) Vydává-li notář peníze zástupci, platí přiměřeně § 84 odst. 1.

(3) O vydání peněz vyrozumí notář žadatele.

§ 89

Notář přijme do úschovy listiny, jestliže mu je předá žadatel za účelem vydání další osobě.

V tomto případě postupuje přiměřeně podle § 85 až 88.

ODDÍL ČTVRTÝ

VYDÁVÁNÍ STEJNOPISŮ, OPISŮ, VÝPISŮ A POTVRZENÍ

§ 90

Z notářských zápisů se vydávají stejnopisy nebo prosté opisy. Z notářských zápisů o závětech lze vydat pouze prosté opisy.

§ 91

(1) Stejnopisy notářských zápisů se vydávají účastníkům právních úkonů, jichž se notářský zápis týká, není-li v notářském zápisu stanoveno jinak. Někomu jinému mohou být také vydány, jestliže všichni účastníci s tím souhlasí. Stejnopisy notářských zápisů o osvědčení se však vydávají všem osobám, které prokážou právní zájem na vydání.

(2) Prosté opisy notářských zápisů lze vydat osobám, kterým lze vydat stejnopisy. Jiným osobám lze prosté opisy vydat jen se souhlasem osob, kterým lze vydat stejnopisy.

(3) Prosté opisy notářských zápisů o závětech lze vydat jen pořizovateli nebo jeho zmocněnci, který se vykáže plnou mocí s úředně ověřeným podpisem.

§ 92

(1) Stejnopis notářského zápisu musí doslovně souhlasit s notářským zápisem. Obsahuje také opisy plných mocí a ostatních příloh notářského zápisu.

(2) Doložka o ověření stejnopisu notářského zápisu obsahuje údaje o tom, že se stejnopis shoduje doslovně s notářským zápisem, komu je stejnopis určen a kdy byl stejnopis vyhotoven. Notář doložku podepíše a připojí otisk úředního razítka notáře.

§ 93

(1) Z notářského zápisu lze vydat výpis. Výpis z notářského zápisu se může týkat i jen některých samostatných právních jednání nebo jen některých skutečností uvedených v notářském zápisu. Při vydávání výpisů se použije přiměřeně postup týkající se vydávání stejnopisů.

(2) Výpis podle odstavce 1 nesmí zpochybnit obsah notářského zápisu, z něhož byl vydán.

§ 94

(1) Notář může vydat potvrzení o skutečnostech známých z jeho spisů. Potvrzení se vydává účastníkům a dále osobám, které ho potřebují k uplatnění nebo hájení svých práv, pokud s tím účastníci projeví souhlas.

(2) Potvrzení vyjadřuje stručně a výstižně skutečnosti, které se potvrzují, údaj o tom, komu a k jakému účelu bylo vydáno, datum vyhotovení, otisk úředního razítka notáře a podpis notáře.

ČÁST SEDMÁ

MANIPULACE SE SPISY A NOTÁŘSKÝMI
ZÁPISY A JEJICH ÚSCHOVA

§ 95

(1) Účastníci, jejich zástupci a právní nástupci mohou nahlížet do spisů a činit si z nich výpisy a opisy.

(2) Někdo jiný než osoba uvedená v odstavci 1 může nahlížet do spisů a činit si z nich výpisy a opisy, jsou-li pro to vážné důvody a oprávněné zájmy účastníků tím nemohou být dotčeny.

(3) Do spisů týkajících se činnosti podle § 3 odst. 1 může nahlížet jen klient, a jiné osoby jen s jeho souhlasem.

(4) Osoby uvedené v odstavcích 1 až 3 nahlíží do spisů v kanceláři notáře a pod jeho dohledem nebo pod dohledem jím pověřeného pracovníka. O nahlédnutí se ve spise učiní záznam.

§ 96

Notář zapůjčí své spisy týkající se notářské činnosti na základě písemné žádosti ministerstvu, Komore, příslušné notářské komoře, soudům, orgánům činným v trestním řízení, finančním orgánům a znalcům ustanoveným v řízení před státním orgánem, pokud nemohou podat znalecký posudek bez znalosti spisu. Spisy týkající se činnosti podle § 3 odst. 1 zapůjčí jen se souhlasem klienta.

§ 97

(1) Notář rekonstruuje na návrh účastníků spisy, které byly zcela nebo zčásti zničeny nebo se ztratily. Notář může provést rekonstrukci i bez návrhu.

(2) Notář pořídí ověřené opisy písemností, které si zapůjčí od účastníků, jejich právních zástupců nebo právních nástupců účastníků, od soudu, katastrálního úřadu či od jiného orgánu, od jiného notáře či od znalce. Na opisech uvede doložku o tom, že písemnost nastupuje místo zničené nebo ztracené listiny.

(3) Notář může rovněž provést potřebné šetření o obsahu listiny, zejména vyslechne účastníky, popřípadě jejich právní nástupce. O výsledku šetření sepíše protokol, v němž uvede všechny okolnosti, které zjistil při svém šetření, a zachytí obsah sdělení účastníků nebo jejich právních nástupců.

§ 98

Notář ukládá spisy skončených věcí odděleně podle jejich jednotlivých druhů ve své kanceláři.

§ 99

O nahlížení do notářských zápisů platí obdobně úprava § 95, není-li stanoveno jinak.

§ 100

Do notářského zápisu o závěti za života pořizovatele má právo nahlížet pouze pořizovatel.

§ 101

(1) Notář zapůjčí notářský zápis jen soudu, ministerstvu, Komore, příslušné notářské komoře na jejich žádost. Notářský zápis o závěti však nesmí být za života pořizovatele zapůjčen nikomu.

(2) Notář založí namísto zapůjčeného notářského zápisu jeho ověřený opis s připojením žádosti, na jejímž základě byl notářský zápis vydán.

(3) Je-li prvopis notářského zápisu zapůjčen podle odstavce 1, může notář vydávat stejnopisy, z ověřeného opisu založeného podle odstavce 2. To neplatí, jestliže soud, ministerstvo, Komora nebo příslušná notářská komora toto vydávání pozastavily.

§ 102

Notář ukládá notářské zápisy pod uzávěrou v kovové skříni odděleně od spisů.

§ 103

(1) Notář, který byl jmenován do uvolněného notářského úřadu, převezme do úschovy notářské zápisy, spisy, předměty úschov a evidenční pomůcky notáře, který zemřel nebo který byl odvolán.

(2) Úřední razítka notáře, který zemřel nebo byl odvolán, převezme příslušná notářská komora.

§ 104

(1) Je-li uvolněný notářský úřad zrušen podle § 8, převezme do úschovy věci uvedené v § 103 odst. 1 notář, kterého určí příslušná notářská komora.

(2) O převzetí úředních razítek platí § 103 odst. 2.

§ 105

Notář, který převzal do úschovy notářské zápisy a spisy podle § 103 a 104, vydává z nich stejnopisy, opisy, výpisy a potvrzení. O nahlížení a zapůjčení těchto notářských zápisů a spisů platí § 95 a následující.

ČÁST OSMÁ
ODMĚNA NOTÁŘE

§ 106

Za činnost podle § 2 a podle § 3 odst. 1 a 2 náleží notáři odměna a náhrada hotových výdajů.

§ 107

Podrobnosti o výši a způsobu určení odměny a hotových výdajů stanoví ministerstvo obecně závazným právním předpisem.

§ 108

Odměnu notáře platí ten, kdo žádá o provedení notářského úkonu. Je-li plátců více, platí odměnu společně a nerozdílně.

§ 109

Notář má právo vyžadovat složení přiměřené zálohy na odměnu a na náhradu hotových výdajů.

ČÁST DEVÁTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 110

(1) Státní notáři, kteří byli ke dni účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru k příslušnému krajskému soudu, se stávají tímto dnem, pokud s tím souhlasí, notáři podle tohoto zákona v obvodu okresního soudu, v jehož obvodu ke dni účinnosti tohoto zákona byli ve funkci státního notáře.

(2) Ministr zřídí ke dni účinnosti tohoto zákona v obvodu každého okresního soudu notářské úřady v počtu odpovídajícím počtu notářů podle odstavce 1.

§ 111

(1) Do doby ustanovení orgánů notářských komor vykonávají jejich funkce krajské soudy. Do doby ustanovení Komory vykonává její funkce ministerstvo.

(2) Krajské soudy svolají nejpozději do 30 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona ustavující zasedání kolegií notářských komor, které zvolí orgány notářských komor a delegáty sněmu. Ministerstvo svolá nejpozději do 90 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona ustavující zasedání sněmu, které zvolí orgány Komory.

§ 112

(1) Ministr na návrh Komory může po dobu dvou let ode dne účinnosti tohoto zákona zcela započítat do notářské praxe podle § 7 odst. 2 jinou právní praxi.

(2) Notářská komora může po dobu dvou let ode dne účinnosti tohoto zákona započítat do doby podle § 26 odst. 2 dobu výkonu jiné obdobné činnosti.

§ 113

Stejnopisy, opisy a výpisy z notářských zápisů se-

psaných státním notářstvím a potvrzení ze spisů vedených v nerozhodovací činnosti státního notářství, které jsou uloženy u okresního soudu, vydává notář se sídlem v sídle tohoto okresního soudu, který byl pro příslušný kalendářní rok určen notářskou komorou.

§ 114

Předseda okresního soudu rozdělí stejnoměrně mezi notáře v obvodu okresního soudu závěti, které byly uloženy do úschovy státního notářství. O úschově závěti vyrozumí pořizovatele na jeho žádost. Notář postupuje podle § 84.

§ 115

(1) Zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

V § 11 odst. 1 se vypouštějí slova „a notářství“.

(2) Zákon České národní rady č. 68/1990 Sb., o užívání státního znaku a státní vlajky České republiky, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 1 písm. e) se vypouštějí slova „státní notářství“.

2. V § 1 odst. 2 zní:

„(2) Státního znaku České republiky je oprávněn užívat notář.“

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

§ 116

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

**PŘEHLED ZÁKONA O NOTÁŘÍCH A JEJICH ČINNOSTI
(NOTÁŘSKÝ ŘÁD)**

ČÁST PRVNÍ				ČÁST ŠESTÁ	
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ		§	1 - 6	ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ	
ČÁST DRUHÁ				O NOTÁŘSKÉ ČINNOSTI	
NOTÁŘ				ODDÍL PRVNÍ	Sepisování notářských zápisů o právních úkonech
ODDÍL PRVNÍ	Notář a notářský úřad	§	7 - 13		§ 62 - 71
ODDÍL DRUHÝ	Zástupce a náhradník notáře	§	14 - 16	ODDÍL DRUHÝ	Osvědčování právně významných skutečností a prohlášení
ODDÍL TŘETÍ	Pracovníci notáře	§	17 - 28		§ 72 - 80
	Notářský koncipient	§	17 - 20	ODDÍL TŘETÍ	Úschovy
	Notářský kandidát	§	21 - 26		§ 81 - 89
	Ustanovení společná	§	27 - 28	ODDÍL ČTVRTÝ	Vydávání stejnopisů, opisů, výpisů a potvrzení
					§ 90 - 94
ČÁST TŘETÍ					
NOTÁŘSKÁ SAMOSPRÁVA				ČÁST SEDMÁ	
ODDÍL PRVNÍ	Notářská komora	§	29 - 34	MANIPULACE SE SPISY	
ODDÍL DRUHÝ	Notářská komora České republiky	§	35 - 41	A NOTÁŘSKÝMI ZÁPISY A JEJICH	
ODDÍL TŘETÍ	Společná ustanovení	§	42 - 44	ÚSCHOVA	§ 95 - 105
ČÁST ČTVRTÁ				ČÁST OSMÁ	
DOHLED A KÁRNÉ ŘÍZENÍ		§	45 - 51	ODMĚNA NOTÁŘE	§ 106 - 109
ČÁST PÁTÁ					
OBEČNÁ USTANOVENÍ				ČÁST DEVÁTÁ	
O NOTÁŘSKÉ ČINNOSTI				PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ	
A O POSKYTOVÁNÍ PRÁVNÍ				USTANOVENÍ	§ 110 - 116
POMOCI		§	52 - 61		

359

ZÁKON

České národní rady

ze dne 7. května 1992

o zeměměřických a katastrálních orgánech

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

ZEMĚMĚŘICKÉ A KATASTRÁLNÍ ORGÁNY
A JEJICH PŮSOBNOST

§ 1

(1) Zřizuje se Český úřad zeměměřický a katastrální (dále jen „Úřad“), jako ústřední orgán státní správy geodézie a kartografie (dále jen „zeměměřictví“) a katastru nemovitostí České republiky se sídlem v Praze.

(2) V čele Úřadu je předseda, kterého jmenuje a odvolává vláda České republiky.

§ 2

(1) Zřizují se zeměměřické a katastrální inspektoráty (dále jen „inspektoráty“) a katastrální úřady jako územní orgány státní správy zeměměřictví a katastru nemovitostí České republiky.

(2) Inspektoráty a katastrální úřady řídí ředitelé jmenovaní a odvolávaní předsedou Úřadu.

(3) Sídla inspektorátů a katastrálních úřadů a jejich územní působnost stanoví Úřad obecně závazným právním předpisem.

§ 3

Úřad

- a) zabezpečuje jednotné provádění těchto činností
1. správy katastru nemovitostí České republiky,¹⁾
 2. budování a údržby geodetických základů a podrobných bodových polí,
 3. tvorby, obnovy a vydávání základních a tematických státních mapových děl a jiných publikací,
 4. standardizace jmen nesídelních geografických objektů z území České republiky a jmen sídelních a nesídelních geografických objektů z území mimo Českou a Slovenskou Federativní Republiku,

5. vytváření a vedení automatizovaného informačního systému zeměměřictví a katastru nemovitostí České republiky,
6. dokumentace výsledků zeměměřických činností,
7. vedení Ústředního archivu zeměměřictví a katastru, který je archivem zvláštního významu,²⁾

- b) koordinuje výzkum v zeměměřictví a katastru nemovitostí České republiky a systém vědeckotechnických informací pro tyto oblasti,
- c) zajišťuje a koordinuje mezinárodní spolupráci v zeměměřictví a katastru nemovitostí České republiky,
- d) řídí inspektoráty a katastrální úřady, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak,
- e) zřizuje, řídí a zrušuje rozpočtové a příspěvkové organizace³⁾ k zabezpečení odborných technických činností v zeměměřictví a katastru nemovitostí České republiky,⁴⁾
- f) uděluje souhlas k provádění zeměměřických činností,⁵⁾
- g) schvaluje standardizovaná jména geografických objektů a názvy katastrálních území,
- h) rozhoduje o odvoláních proti rozhodnutím inspektorátů,
- i) plní další úkoly na úseku zeměměřictví podle zvláštního předpisu⁶⁾ a provádí další činnosti potřebné pro rozvoj zeměměřictví a katastru nemovitostí České republiky.

§ 4

Inspektoráty

- a) kontrolují výkon státní správy katastru nemovitostí České republiky katastrálními úřady,
- b) dohlížejí na zeměměřické činnosti prováděné fyzickými a právníky osobami, jejichž výsledky jsou využívány pro katastr nemovitostí České republiky a státní mapové dílo,
- c) předkládají Úřadu návrhy na opatření k odstranění nedostatků zjištěných při kontrole a dohledu podle písmen a) a b),

¹⁾ Zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem.
Zákon ČNR č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon).

²⁾ Zákon ČNR č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon ČNR č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 3 zákona č. 46/1971 Sb., o geodézii a kartografii.

⁵⁾ § 4 zákona č. 46/1971 Sb.

⁶⁾ Např. § 10 odst. 1 až 3 zákona č. 46/1971 Sb.

- d) rozhodují o odvoláních proti rozhodnutím katastrálních úřadů,⁷⁾
- e) udělují souhlas k provádění zeměměřických činností,⁸⁾
- f) projednávají porušení pořádku na úseku zeměměřictví podle § 7 až 10,
- g) plní další úkoly na úseku zeměměřictví podle zvláštního předpisu⁹⁾ a úkoly na úseku zeměměřictví, kterými je pověřil Úřad.

§ 5

Katastrální úřady

- a) vykonávají státní správu katastru nemovitostí České republiky,¹⁾
- b) projednávají porušení pořádku na úseku katastru nemovitostí České republiky podle zvláštního zákona,¹⁰⁾
- c) schvalují změny pomístního názvosloví a zabezpečují činnosti spojené se standardizací geografického názvosloví,
- d) schvalují změny hranic katastrálních území,
- e) plní další úkoly na úseku zeměměřictví a katastru nemovitostí České republiky, kterými je pověřil Úřad.

§ 6

Obecné předpisy o správním řízení¹¹⁾ se vztahují na rozhodování Úřadu, inspektorátů a katastrálních úřadů ve věcech podle § 3 písm. f) a h), § 4 písm. d) a f) a § 5 písm. a), b) a d) tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ PORUŠENÍ POŘÁDKU NA ÚSEKU ZEMĚMĚŘICTVÍ

§ 7

Porušení pořádku na úseku zeměměřictví se dopustí ten, kdo:

- a) neoprávněně ohrozí nebo ztíží provádění zeměměřických prací,
- b) zničí, poškodí nebo neoprávněně přemísť měřickou značku, signál nebo jiné zařízení geodetických bodů,
- c) neoprávněně provádí zeměměřické činnosti nebo nedodržuje podmínky stanovené v uděleném souhlasu,

- d) neoprávněně využívá nebo rozšiřuje výsledky zeměměřických činností provedených ve státním zájmu.

§ 8

Porušení pořádku na úseku zeměměřictví podle § 7 fyzickou osobou je přestupkem, za který může inspektorát uložit pokutu až do výše pětinašobku minimální mzdy.¹²⁾

§ 9

(1) Za porušení pořádku na úseku zeměměřictví podle § 7, kterého se dopustí fyzická osoba při výkonu své podnikatelské činnosti nebo právnická osoba, může inspektorát uložit pokutu až do výše padesátinašobku minimální mzdy.¹²⁾

(2) Při stanovení výše pokuty podle odstavce 1 přihlídně inspektorát k závažnosti protiprávního jednání, zejména k jeho rozsahu, délce trvání a k okolnostem, za nichž k němu došlo.

(3) Pokutu podle odstavce 1 lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy se inspektorát o porušení pořádku na úseku zeměměřictví dozvěděl, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k porušení pořádku došlo.

(4) Pokuta podle odstavce 1 je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena, a je příjmem státního rozpočtu České republiky.

§ 10

Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, platí pro projednávání přestupků na úseku zeměměřictví podle § 7 a pro projednávání porušení pořádku na úseku zeměměřictví podle § 8 obecné předpisy.¹³⁾

ČÁST TŘETÍ ZMĚNA ZÁKONA ČESKÉ NÁRODNÍ RADY č. 2/1969 Sb., O ZŘÍZENÍ MINISTERSTEV A JINÝCH ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ STÁTNÍ SPRÁVY ČESKÉ REPUBLIKY, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

§ 11

Zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

§ 2 odst. 1 bod 2. zní:

⁷⁾ § 8 odst. 4, § 16 odst. 4, § 24 a 25 zákona ČNR č. 344/1992 Sb.

⁸⁾ § 10 odst. 4 zákona č. 46/1971 Sb.

⁹⁾ § 7 odst. 2, § 9 odst. 1 a § 18 odst. 2 zákona č. 46/1971 Sb.

¹⁰⁾ Zákon ČNR č. 344/1992 Sb.

¹¹⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

¹²⁾ Nařízení vlády ČSFR č. 53/1992 Sb., o minimální mzdě.

¹³⁾ Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.
Zákon č. 71/1967 Sb.

„2. Český úřad zeměměřický a katastrální.“

§ 13

Zrušují se:

1. Zákon České národní rady č. 36/1973 Sb., o orgánech geodézie a kartografie.
2. Ustanovení § 37 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 2 zákona České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

ČÁST ČTVRTÁ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 12

Práva a povinnosti z pracovněprávních a jiných vztahů přecházejí dnem účinnosti tohoto zákona z Českého úřadu geodetického a kartografického na Český úřad zeměměřický a katastrální.

§ 14

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

360

ZÁKON

České národní rady

ze dne 7. května 1992

**o výkonu povolání autorizovaných architektů
a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě**

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Tento zákon upravuje

- a) postavení, práva a povinnosti autorizovaných architektů,
- b) postavení, práva a povinnosti autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě,
- c) způsob a podmínky udělování autorizace,
- d) vznik, pravomoc a působnost České komory architektů a České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (dále jen „Komora“).

§ 2

(1) Autorizací se pro účely tohoto zákona rozumí oprávnění fyzických osob k výkonu odborných činností ve výstavbě.

(2) Autorizace v příslušném oboru, popřípadě spe-

cializaci podle tohoto zákona opravňuje k výkonu vybraných činností¹⁾ ve výstavbě.

(3) Osoby, kterým byla udělena autorizace podle tohoto zákona (dále jen „autorizované osoby“), jsou povinny vykonávat svoji činnost v souladu s tímto zákonem.

(4) Autorizace podle tohoto zákona je zvláštní podmínkou provozování živnosti.²⁾

(5) Právnícké a fyzické osoby podnikající podle příslušných předpisů³⁾ mohou vykonávat vybrané činnosti ve výstavbě pouze tehdy, zajišťují-li výkon těchto činností autorizovanými osobami podle tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ AUTORIZACE

§ 3

Autorizovanými osobami ve smyslu tohoto zákona jsou

- a) autorizovaný architekt,
- b) autorizovaný inženýr,
- c) autorizovaný technik.

¹⁾ Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 103/1990 Sb. a zákona č. 262/1992 Sb.

²⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon).

³⁾ Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

§ 4

Autorizovaný architekt

(1) Autorizovaný architekt je ten, komu byla udělena autorizace podle tohoto zákona a je zapsán v seznamu autorizovaných architektů vedeném Českou komorou architektů.

(2) Česká komora architektů uděluje osobám podle odstavce 1 autorizaci pro obory

- a) pozemní stavby,
- b) územní plánování,
- c) interiérová tvorba,
- d) zahradní a krajinářská tvorba.

(3) Osobám, které splňují podmínky pro autorizaci ve všech oborech podle odstavce 2, udělí Česká komora architektů autorizaci bez specifikace oboru. Tato autorizace opravňuje k výkonu činností v oborech podle odstavce 2 písm. a) až d).

§ 5

Autorizovaný inženýr a autorizovaný technik

(1) Autorizovaný inženýr je ten, komu byla udělena autorizace podle tohoto zákona a je zapsán v seznamu autorizovaných inženýrů vedeném Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě.

(2) Autorizovaný technik je ten, komu byla udělena autorizace podle tohoto zákona a je zapsán v seznamu autorizovaných techniků vedeném Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě.

(3) Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě uděluje osobám podle odstavců 1 a 2 autorizaci pro obory

- a) pozemní stavby,
- b) dopravní stavby,
- c) vodohospodářské stavby,
- d) mosty a inženýrské konstrukce,
- e) technologická zařízení staveb,
- f) technika prostředí staveb,
- g) statika a dynamika staveb,
- h) městské inženýrství,
- i) geotechnika.

§ 6

Komory jsou oprávněny stanovit dílčí specializace v rámci oborů podle § 4 a 5. V těchto specializacích rovněž uděluje autorizaci.

Udělování autorizace

§ 7

(1) Komora udělí na podkladě písemné žádosti autorizaci tomu, kdo

- a) je občanem České a Slovenské Federativní Republiky a má trvalý pobyt na území České republiky,

- b) je plně způsobilý k právním úkonům,
- c) je bezúhonný,
- d) získal požadované vzdělání,
- e) vykonal odbornou praxi v předepsané délce,
- f) úspěšně složil zkoušku odborné způsobilosti,
- g) složil předepsaný slib.

(2) Ke zkoušce odborné způsobilosti Komora připustí do šesti měsíců od obdržení písemné žádosti každého uchazeče, který splnil podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) až e).

(3) Komora umožní složení předepsaného slibu každému uchazeči o autorizaci, který splnil podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) až g), a to nejpozději do jednoho měsíce od úspěšného složení zkoušky odborné způsobilosti.

(4) Autorizace se uděluje ke dni složení předepsaného slibu.

(5) Komu nebyla autorizace udělena pro nesplnění podmínek podle odstavce 1, může o udělení autorizace znovu požádat po uplynutí nejméně jednoho roku.

(6) Komora neudělí autorizaci osobě, které byla autorizace odejmuta podle § 10 odst. 2 písm. b).

§ 8

(1) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen

- a) pro trestný čin, jehož skutková podstata souvisí s výkonem odborné činnosti podle tohoto zákona,
- b) pro jiný trestný čin spáchaný úmyslně, jestliže vzhledem k osobě žadatele o udělení autorizace je obava, že se dopustí stejného nebo podobného činu při výkonu činnosti autorizované osoby.

(2) Požadované vzdělání podle § 7 odst. 1 písm. d) se pro jednotlivé druhy autorizace předepisuje takto:

- a) vysokoškolské vzdělání architektonického směru pro autorizaci podle § 3 písm. a),
- b) vysokoškolské vzdělání v příslušném oboru pro autorizaci podle § 3 písm. b),
- c) vysokoškolské nebo středoškolské vzdělání v příslušném oboru pro autorizaci podle § 3 písm. c).

(3) Komora může ve zdůvodněných případech uznat za vzdělání podle odstavce 2 též vzdělání příbuzného oboru nebo směru.

(4) Komora může ve výjimečných případech požadovaných zejména úspěšnou odbornou činností uchazeče povolit výjimku z předepsaného vzdělání.

(5) Délka odborné praxe podle § 7 odst. 1 písm. e) se pro jednotlivé druhy, popřípadě obory autorizace předepisuje takto:

- a) nejméně tři roky pro autorizaci v oborech podle § 4 odst. 2,
- b) nejméně šest let pro autorizaci v oborech podle § 5 odst. 1,
- c) nejméně tři roky pro autorizaci v oborech podle § 5 odst. 2, pokud má uchazeč požadované vysoko-

koškolské vzdělání, a nejméně osm roků, pokud má uchazeč požadované středoškolské vzdělání.

(6) Předmětem zkoušky odborné způsobilosti je ověření znalostí potřebných pro výkon příslušných odborných činností, zejména

- a) ověření odborných znalostí, pokud nejsou součas-
tí uchazečova uznaného odborného vzdělání,
- b) ověření znalosti platných právních předpisů upra-
vujících výkon příslušných odborných činností,
popřípadě činností souvisejících.

(7) Požadovaný obor vzdělání a druh školy, obsah zkoušek odborné způsobilosti, formu osvědčení o autorizaci a výši autorizačního poplatku stanoví pro jednotlivé obory a specializace příslušná Komora.

(8) Text slibu zní:

- a) „Slibuji na svou občanskou čest a své svědomí, že jako autorizovaný architekt budu při své práci usilovat o vytváření kvalitních architektonických děl, budu ctít zájmy klientů, jakož i zájmy veřejné, budu respektovat přírodní a kulturní hodnoty a budu se vždy řídit profesní etikou architekta.“,
- b) „Slibuji na svou občanskou čest a své svědomí, že jako autorizovaný inženýr budu při své práci usilovat o vytváření kvalitních stavebních děl, budu ctít zájmy klientů, jakož i zájmy veřejné, budu respektovat přírodní a kulturní hodnoty a budu se vždy řídit profesní etikou autorizovaného inženýra.“,
- c) „Slibuji na svou občanskou čest a své svědomí, že jako autorizovaný technik budu při své práci usilovat o vytváření kvalitních stavebních děl, budu ctít zájmy klientů, jakož i zájmy veřejné, budu respektovat přírodní a kulturní hodnoty a budu se vždy řídit profesní etikou autorizovaného technika.“.

§ 9

Komora zapíše osobu, které byla udělena autori-
zace do seznamu autorizovaných osob vedeného Ko-
morou a vydá této osobě osvědčení o autorizaci s vy-
značeným oborem, popřípadě specializací.

Zánik, odejmutí a pozastavení autorizace

§ 10

(1) Autorizace zaniká, jestliže autorizovaná osoba
zemře nebo je prohlášena za mrtvou.

(2) Komora odejme autorizaci tomu

- a) kdo byl zbaven způsobilosti k právním úkonům
nebo jehož způsobilost k právním úkonům byla
omezena,
- b) komu bylo Komorou uloženo disciplinární opa-
tření odejmutí autorizace,
- c) komu byla autorizace udělena na podkladě ne-
správných nebo neúplných údajů,
- d) kdo se písemně vzdá autorizace.

(3) Komora vyškrtně osobu jejíž autorizace zanik-
la nebo které byla autorizace odejmuta ze seznamu
autorizovaných osob.

§ 11

(1) Komora pozastaví autorizaci autorizované
osobě

- a) na dobu výkonu trestu odnětí svobody, ke které-
mu byla odsouzena za úmyslný trestný čin spá-
chaný v souvislosti s výkonem činnosti, pro kte-
rou jí byla autorizace udělena,
- b) na dobu trvání trestu zákazu výkonu činnosti
autorizované osoby,
- c) na dobu trvání disciplinárního opatření, jímž byla
pozastavena autorizace,
- d) pokud o to autorizovaná osoba písemně požádá.

(2) Komora může autorizované osobě pozastavit
autorizaci

- a) bylo-li proti autorizované osobě v souvislosti
s výkonem její činnosti zahájeno trestní řízení pro
úmyslný trestný čin, a to až do vynesení pravo-
mocného rozhodnutí,
- b) bylo-li zahájeno řízení o její způsobilosti k práv-
ním úkonům, a to až do pravomocného rozhod-
nutí, kterým se toto řízení končí,
- c) jestliže autorizovaná osoba po dobu nejméně pět
let nevykonávala činnost, pro kterou jí byla auto-
rizace udělena, a to až do přezkoušení odborné
způsobilosti podle § 7 odst. 1 písm. f).

(3) O pozastavení autorizace učiní Komora zá-
znam do seznamu autorizovaných osob.

(4) Autorizovaná osoba je povinna oznámit Ko-
moře do 15 dnů všechny skutečnosti, které mají vliv
na odejmutí nebo pozastavení autorizace. Opomenutí
má za následek disciplinární řízení.

ČÁST TŘETÍ

VÝKON ČINNOSTI AUTORIZOVANÝCH OSOB

Práva a povinnosti autorizovaných osob

§ 12

(1) Autorizovaná osoba odpovídá za odbornou
úroveň výkonu vybraných činností, pro které jí byla
udělena autorizace. Odpovědnost podle obecných
předpisů tím není dotčena.

(2) Autorizovaná osoba je povinna vykonávat čin-
nosti, pro které ji byla udělena autorizace, osobně, po-
případě ve spolupráci s dalšími autorizovanými osoba-
mi nebo ve spolupráci s jinými fyzickými osobami pra-
cujícími pod jejím vedením. Autorská práva⁴⁾ a práva
a povinnosti vznikající z vytvoření a z uplatnění vyná-
lezů, průmyslových vzorů a zlepšovacích návrhů⁵⁾ tím
nejdou dotčena.

⁴⁾ Zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů (úplné
znění č. 247/1990 Sb.).

⁵⁾ Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích.

(3) Při výkonu své činnosti je autorizovaná osoba povinna dbát platných obecně závazných právních předpisů, jakož i předpisů vydaných příslušnou Komorou.

(4) Autorizovaná osoba nesmí vykonávat

- a) funkce, v nichž by vydávala správní rozhodnutí týkající se výsledků její vlastní činnosti,
- b) činnosti, které jsou s činnostmi autorizované osoby podle platných obecně závazných právních předpisů a předpisu Komory neslučitelné.

(5) Autorizovaná osoba je povinna dále se odborně vzdělávat a sledovat informace nezbytné pro správný výkon své činnosti.

(6) K zajištění řádného výkonu odborných činností, přesahujících rozsah oboru, popřípadě specializace, k jejímuž výkonu byla autorizované osobě autorizace udělena, je autorizovaná osoba povinna vyzvat ke spolupráci autorizovanou osobu s příslušnou autorizací.

§ 13

(1) Autorizovaná osoba je oprávněna podle druhu udělené autorizace používat označení „autorizovaný architekt“, „autorizovaný inženýr“ nebo „autorizovaný technik“, a to ve spojení s označením oboru, popř. specializace, pro který jí byla autorizace udělena. Osoba, které byla udělena autorizace podle § 4 odst. 2 písm. b) může používat označení „autorizovaný urbanista“. Autorizovaný inženýr nebo technik činný v oblasti realizace staveb může používat označení „autorizovaný stavitel“.

(2) Označení podle odstavce 1, jakož i označení architekt, pokud není součástí akademického titulu, nesmějí být používána žádnými jinými osobami, a to ani ve spojení s dalšími slovy.

(3) Autorizovaná osoba opatřuje dokumenty související s výkonem její činnosti vlastnoručním podpisem a otiskem razítka se státním znakem České republiky,⁶⁾ jménem autorizované osoby, číslem, pod nímž je zapsána v seznamu autorizovaných osob vedeném Komorou a vyznačeným oborem, popřípadě specializací a své autorizace.

(4) Autorizovaná osoba je povinna vést chronologický seznam dokumentů opatřených tímto razítkem.

(5) Dokumenty označené autorizovanou osobou podle odstavce 3 jsou pro úřední účely veřejnými listinami.

§ 14

(1) Autorizované osoby vykonávají činnosti, pro které jim byla udělena autorizace, jako

- a) svobodní architekti nebo svobodní inženýři, jejichž činnost není živností,⁷⁾

- b) podnikatelé, s výjimkou osob podle písmene a),
- c) zaměstnanci v pracovním, služebním, členském nebo jiném obdobném poměru.

(2) Autorizovaná osoba oznámí Komore bez zbytečného prodlení způsob výkonu činnosti podle odstavce 1, jakož i změny tohoto způsobu.

§ 15

Svobodní architekti a svobodní inženýři

- a) vykonávají svoji činnost vlastním jménem, na vlastní odpovědnost a za odměnu sami nebo společně,
- b) jsou oprávněni zaměstnávat další osoby.

§ 16

(1) Nejpozději při započetí výkonu své činnosti je autorizovaná osoba povinna uzavřít pojištění z odpovědnosti za škody způsobené výkonem této činnosti. To neplatí, vykonává-li autorizovaná osoba tuto činnost v pracovním, služebním, členském nebo jiném obdobném poměru.

(2) Pojištění podle odstavce 1 musí trvat po celou dobu výkonu této činnosti.

(3) Doklad o uzavření pojištění podle odstavce 1 je autorizovaná osoba povinna předložit objednavateli a na vyžádání též příslušnému orgánu Komory.

Působnost autorizovaných osob

§ 17

Autorizovaný architekt je oprávněn v rozsahu oboru, popřípadě specializace (§ 4) pro kterou mu byla udělena autorizace, vykonávat tyto vybrané a další odborné činnosti:

- a) vypracovávat územně plánovací dokumentaci včetně územně plánovacích podkladů,
- b) vypracovávat projektovou dokumentaci staveb (včetně příslušných územně plánovacích podkladů), s výjimkou staveb inženýrských,
- c) vypracovávat projektovou dokumentaci zahradních a krajinářských úprav včetně územně plánovacích podkladů a příslušných částí územně plánovací dokumentace,
- d) podílet se na vypracování projektové dokumentace inženýrských staveb, vypracovávané autorizovaným inženýrem, a to zejména v případě staveb, které jsou zvláštním předpisem, územním plánem nebo rozhodnutím příslušného orgánu územního plánování označeny za architektonicky nebo urbanisticky významné,
- e) provádět stavebně architektonické nebo urbanistické průzkumy,

⁶⁾ Zákon ČNR č. 68/1990 Sb., o užívání státního znaku a státní vlajky České republiky.

⁷⁾ § 3 odst. 1 písm. b) a c) bod 8. zákona č. 455/1991 Sb.

§ 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 513/1991 Sb.

- f) vydávat odborná stanoviska, zpracovávat dokumentaci a posudky pro dílčí hodnocení vlivu staveb na životní prostředí,⁸⁾ a to i pro účely řízení před státními orgány,
- g) vypracovávat projektovou dokumentaci interiéru staveb,
- h) provádět autorský nebo technický dozor nad realizací stavby,
- i) vést realizaci jednoduché stavby,
- j) provádět geodetická měření pro projektovou činnost a vytyčovací práce, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak,
- k) zastupovat stavebníka, popř. navrhovatele na podkladě zmocnění při územním, stavebním nebo kolaudačním řízení,
- l) vykonávat v orgánech státní správy odborné funkce na úseku územního plánování nebo stavebního řádu, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.

§ 18

Autorizovaný inženýr je v rozsahu oboru (§ 5), popřípadě specializace, pro kterou mu byla udělena autorizace, oprávněn vykonávat tyto vybrané a další odborné činnosti:

- a) vypracovávat projektovou dokumentaci staveb (včetně příslušných územně plánovacích podkladů) s výjimkou těch pozemních staveb, které jsou zvláštním předpisem, územním plánem nebo rozhodnutím orgánu územního plánování označeny za architektonicky nebo urbanisticky významné; tato výjimka se nedotýká uzavírání závazkových vztahů podle obecných právních předpisů,⁹⁾
- b) podílet se na vypracování projektové dokumentace pozemních staveb, které jsou zvláštním předpisem, územním plánem nebo rozhodnutím orgánu územního plánování označeny za architektonicky nebo urbanisticky významné a které jsou vypracovávány autorizovaným architektem,
- c) vypracovávat územně plánovací podklady a příslušné části územně plánovací dokumentace,
- d) provádět statické a dynamické výpočty staveb,
- e) provádět stavebně technické nebo inženýrské průzkumy,
- f) provádět zkoušení a diagnostiku staveb, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak,
- g) vydávat odborná stanoviska, zpracovávat dokumentaci a posudky, pro dílčí hodnocení vlivu staveb na životní prostředí,⁸⁾ a to i pro účely řízení před státními orgány,
- h) vést realizaci stavby,
- i) provádět geodetická měření pro projektovou čin-

nost a vytyčovací práce, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak,

- j) provádět autorský nebo technický dozor nad realizací stavby,
- k) zastupovat stavebníka, popř. navrhovatele na podkladě zmocnění při územním, stavebním nebo kolaudačním řízení,
- l) vykonávat v orgánech státní správy odborné funkce na úseku stavebního řádu nebo územního plánování, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.

§ 19

Autorizovaný technik je v rozsahu oboru (§ 5), popřípadě specializace, pro který mu byla udělena autorizace, oprávněn vykonávat tyto vybrané a další odborné činnosti:

- a) vypracovávat příslušné dílčí části projektové dokumentace,
- b) podílet se na vypracování projektové dokumentace zpracovávané autorizovaným architektem nebo autorizovaným inženýrem,
- c) provádět stavebně technické průzkumy,
- d) vést realizaci stavby,
- e) provádět autorský nebo technický dozor nad realizací stavby,
- f) řídit příslušné odborné stavební a montážní práce,
- g) zastupovat stavebníka na podkladě zmocnění při stavebním nebo kolaudačním řízení,
- h) vykonávat odborné funkce v orgánech státní správy na úseku stavebního řádu.

ČÁST ČTVRTÁ DISCIPLINÁRNÍ ODPOVĚDNOST

§ 20

(1) Za závažné nebo opětovné porušení povinností autorizované osoby stanovené tímto zákonem (dále jen „disciplinární provinění“) Komora autorizované osobě uloží, nejde-li o trestný čin, některé z těchto disciplinárních opatření:

- a) písemnou důtku,
- b) pokutu až do výše 50 000 Kčs,
- c) pozastavení autorizace na dobu nejvýše pěti let,
- d) odejmutí autorizace.

Rozhodnutí o disciplinárním opatření podle písmene b) nebo c) může současně obsahovat rozhodnutí o zákazu výkonu funkcí v Komoře.

(2) Výnos pokut připadá Komoře, která pokuty uložila.

⁸⁾ Zákon ČNR č. 17/1992 Sb., o životním prostředí.

Zákon ČNR č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí.

⁹⁾ Zákon č. 513/1991 Sb.

Disciplinární řízení

§ 21

(1) O uložení disciplinárního opatření rozhoduje stavovský soud v disciplinárním řízení, které se zahajuje na návrh dozorčí rady podepsaný jejím předsedou. Disciplinární řízení je zahájeno doručením návrhu na jeho zahájení stavovskému soudu.

(2) Návrh na zahájení disciplinárního řízení může být podán do dvou měsíců ode dne, kdy se Komora o disciplinárním provinění dozvěděla, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy k disciplinárnímu provinění došlo. Návrh musí mít písemnou formu a musí být skutkově vymezen. Důvody uvedené v návrhu na zahájení disciplinárního řízení nesmí být po zahájení řízení měněny.

(3) Rozhodnutí o uložení disciplinárního opatření musí mít písemnou formu a musí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o opravném prostředku. Rozhodnutí musí být doručeno provinivší se autorizované osobě a dozorčí radě Komory. Jinak se pro doručování použije přiměřeně ustanovení zákoníku práce o doručování.

§ 22

(1) Proti rozhodnutí o uložení disciplinárního opatření podle § 21 může autorizovaná osoba, které bylo disciplinární opatření uloženo, popřípadě dozorčí rada Komory podat písemné odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Odvolání dozorčí rady podepisuje její předseda. Odvolání se podává prostřednictvím stavovského soudu. Řádně a včas podané odvolání má odkladný účinek.

(2) O odvolání proti rozhodnutí o uložení disciplinárního opatření podle § 21 odst. 1 rozhoduje s konečnou platností představenstvo Komory, které přezkoumávané rozhodnutí buď potvrdí, nebo zruší. Zruší-li představenstvo Komory napadené rozhodnutí, je stavovský soud vázán právním názorem odvolacího orgánu.

(3) Konečné rozhodnutí představenstva, jímž bylo uloženo disciplinární opatření pozastavení nebo odejmutí autorizace, přezkoumává podle zvláštních předpisů na návrh provinivší se autorizované osoby Nejvyšší soud České republiky; návrh se podává ve lhůtě stanovené zvláštními předpisy.

ČÁST PÁTÁ KOMORY

§ 23

(1) Zřizují se Česká komora architektů a Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě jako samosprávné stavovské organizace se sídlem v Praze a s působností pro Českou republiku.

(2) Česká komora architektů sdružuje jako řádné členy všechny autorizované architekty, Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve vý-

stavbě sdružuje jako řádné členy všechny autorizované inženýry a autorizované techniky činné ve výstavbě.

(3) Jako hostující členy může Komora sdružovat osoby, které obdržely oprávnění obdobné autorizaci podle tohoto zákona vydané v zahraničí, pokud Komora toto oprávnění uzná.

(4) Jako mimořádné členy může Česká komora architektů sdružovat na základě jejich zájmu další osoby, které nesplňují podmínky pro řádné členství.

(5) Komora je právnickou osobou.

(6) Do působnosti Komory náleží zejména

- a) pečovat o stavební kulturu a o kulturu utváření prostředí,
- b) spolupůsobit při ochraně veřejných zájmů v oblasti výstavby, architektury a územního plánování,
- c) udělovat, odnímat a pozastavovat autorizaci,
- d) vést seznamy autorizovaných osob,
- e) pečovat o vysokou úroveň výkonu činnosti autorizovaných osob,
- f) organizovat zkoušky odborné způsobilosti,
- g) vést disciplinární řízení,
- h) vydávat vnitřní předpisy Komory,
- i) vydávat ceníky a honorářové řády,
- j) podporovat odborné vzdělávání a napomáhat šíření odborných informací,
- k) spolupracovat s orgány státní správy a místní samosprávy,
- l) posuzovat návrhy obecně závazných předpisů dotýkajících se výkonu odborných činností,
- m) spolupracovat s institucemi podnikatelského a obchodního charakteru a mezi sebou navzájem,
- n) spolupracovat s obdobnými zahraničními institucemi,
- o) hájit stavovské zájmy autorizovaných osob,
- p) podporovat sociální zájmy autorizovaných osob,
- r) spolupracovat s vypisovateli soutěží a výběrových řízení, posuzovat soutěžní podmínky a bránit konání neregulérních soutěží a výběrových řízení,
- s) spolupůsobit při pojišťování autorizovaných osob sdružovaných Komorou.

§ 24

Komora má tyto orgány:

- a) valnou hromadu Česká komora architektů, shromáždění delegátů Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě,
- b) představenstvo,
- c) předsedu Komory,
- d) dozorčí radu,
- e) stavovský soud,
- f) autorizační radu.

§ 25

(1) Valná hromada je nejvyšším orgánem České komory architektů. Představenstvo je povinno svolat tento nejvyšší orgán nejméně jednou za rok. Požádali o to dozorčí rada nebo jedna třetina řádných členů, je představenstvo povinno svolat valnou hromadu nejpozději do tří měsíců. Právo účasti na valné hromadě s hlasem rozhodujícím mají všichni řádní členové České komory architektů, právo účasti s hlasem poradním mají všichni hostující členové a mimořádní členové České komory architektů.

(2) Valná hromada se může platně usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech řádných členů nebo pokud byli všichni řádní členové písemně obesláni, a to nejméně 21 dnů před termínem konání valné hromady.

(3) Shromáždění delegátů je nejvyšším orgánem České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Představenstvo je povinno svolat tento nejvyšší orgán nejméně jednou za rok. Požádali o to dozorčí rada nebo jedna třetina řádných členů je představenstvo povinno svolat shromáždění delegátů nejpozději do tří měsíců. Způsob výběru delegátů a podmínky schopnosti se usnášet určují vnitřní předpisy České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě.

(4) Valná hromada, popř. shromáždění delegátů

- a) volí přímou a tajnou volbou na dobu dvou let z řádných členů Komory členy představenstva, dozorčí rady a stavovského soudu a členy těchto orgánů také tajným hlasováním odvolává,
- b) schvaluje řády Komory, zejména etický, organizační, volební, disciplinární, honorářový a řády jednací,
- c) schvaluje výši příspěvků členů Komory,
- d) schvaluje výši náhrad za ztrátu času výkonem funkcí v orgánech Komory,
- e) projednává a schvaluje zprávy o činnosti ostatních orgánů Komory,
- f) může zrušit nebo změnit rozhodnutí představenstva,
- g) může rozhodnout o zřízení dalších pomocných orgánů a stanovit jejich práva a povinnosti,
- h) usnází se i o dalších otázkách, které si vyhradí k rozhodování.

§ 26

(1) Představenstvo je nejvyšším výkonným orgánem Komory. V rozsahu své působnosti zejména

- a) svolává řádnou nebo mimořádnou valnou hromadu, popř. shromáždění delegátů a připravuje podklady pro jejich jednání,
- b) spravuje majetek Komory a prostřednictvím kanceláře Komory zabezpečuje veškeré administrativní činnosti Komory,
- c) chrání a prosazuje zájmy členů Komory,
- d) navrhuje členy autorizační rady,
- e) schvaluje specializace v rámci oborů autorizace,

f) odpovídá za řádné vedení seznamu autorizovaných osob, informuje členy o činnosti Komory a vykonává publikační, dokumentační a ediční činnost,

g) rozhoduje ve všech věcech v působnosti Komory, pokud o nich nerozhodují jiné orgány.

(2) Představenstvo Komory volí a odvolává ze svého středu předsedu a místopředsedu Komory. Předseda zastupuje Komoru navenek. Představenstvo může zmocnit předsedu, aby v době mezi zasedáními představenstva činil neodkladná rozhodnutí, spadající jinak do působnosti představenstva.

§ 27

(1) Dozorčí rada je nejvyšším kontrolním orgánem Komory. V rámci své působnosti zejména

- a) kontroluje veškerou činnost Komory, především plnění usnesení valné hromady, popř. shromáždění delegátů, dodržování povinností stanovených tímto zákonem, jinými obecně závaznými právními předpisy a vnitřními předpisy vydanými Komorou,
- b) má právo nahlížet do veškerých dokladů Komory, vyžadovat stanoviska a další podklady,
- c) dohlíží nad řádným výkonem činnosti autorizovaných osob.

(2) Dozorčí rada volí a odvolává ze svého středu předsedu a místopředsedu. Předseda zastupuje tento orgán navenek a řídí jeho činnost. Jménem dozorčí rady podává návrhy na zahájení disciplinárního řízení. Místopředseda zastupuje předsedu po dobu jeho nepřítomnosti, a to v plném rozsahu.

§ 28

(1) Stavovský soud volí a odvolává ze svého středu předsedu a místopředsedu. Předseda zastupuje tento orgán navenek, řídí jeho činnost a podepisuje jeho rozhodnutí. Místopředseda zastupuje předsedu po dobu jeho nepřítomnosti, a to v plném rozsahu.

(2) Stavovský soud může rozhodnout o ustavení dílčích, nejméně tříčlenných disciplinárních senátů a přenést na ně svoji rozhodovací pravomoc. Jejich předsedu volí stavovský soud.

(3) Stavovský soud, popřípadě pověřené disciplinární senáty jsou oprávněny vyžadovat předložení dokladů, jejichž obsah budou považovat za významný pro rozhodnutí.

§ 29

(1) Autorizační rada je orgán Komory oprávněný rozhodovat na podkladě vykonaného autorizačního řízení o udělení autorizace.

(2) Autorizační rada v rozsahu své působnosti

- a) jmenuje zkušební komise,
- b) navrhuje autorizační řád a stanoví obsah zkoušek,
- c) navrhuje vytváření specializací v rámci oborů autorizace.

(3) Členy autorizační rady jmenuje na návrh příslušné Komory ministr životního prostředí České republiky na dobu tří let. V případě, že autorizační rada opakovaně porušuje autorizační řád Komory, může ministr životního prostředí členy autorizační rady odvolat.

§ 30

(1) Podrobnosti o organizaci Komory, o jejích orgánech, o působnosti a pravomoci těchto orgánů a o počtech jejich členů stanoví organizační řád Komory. Podrobnosti o volbách a disciplinárním řízení stanoví volební a disciplinární řády. Podrobnosti o podmínkách autorizace stanoví autorizační řád. Podrobnosti o právech a povinnostech autorizovaných osob stanoví profesní a etický řád.

(2) Náklady na činnost Komory jsou kryty zejména

- a) z členských poplatků,
- b) z poplatků za udělení autorizace,
- c) z poplatků za úkony pro členy Komory,
- d) z poplatků za úkony pro nečleny Komory,
- e) z pokut,
- f) z příspěvků a darů.

(3) Veškeré funkce v orgánech Komory jsou čestné; Komora hradí pouze náklady spojené s výkonem těchto funkcí a náhrady za ztrátu času.

(4) K zajištění administrativních a odborných činností Komory slouží kancelář Komory, popřípadě též její regionální pobočky.

ČÁST ŠESTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 31

Žadatel o autorizaci, kterému nebyla autorizace Komorou udělena, má právo domáhat se ochrany u obecného soudu.

§ 32

(1) Autorizovaná osoba je oprávněna vykonávat činnost na území České republiky.

(2) Komora může stanovit, že právo vykonávat vybrané činnosti ve výstavbě na území České republiky mají i fyzické osoby jimž bylo uděleno oprávnění

k výkonu těchto činností obdobným orgánem Slovenské republiky.

(3) Komora může též uznat oprávnění k výkonu činnosti autorizované osoby vydané obdobnou zahraniční institucí.

(4) Komora může též uznat výjimku z ustanovení § 7 odst. 1 písm. a).

§ 33

(1) Autorizaci v době od počátku účinnosti tohoto zákona do zvolení řádných orgánů Komor udělují ustavující výbory komor. Členy těchto výborů jmenuje ministr životního prostředí České republiky na návrh Obce architektů a Českého svazu stavebních inženýrů, připravený ve spolupráci s Asociací interiérových architektů, Asociací interiérových tvůrců, Asociací pro urbanismus a územní plánování, Společností pro zahradní a krajinářskou tvorbu, Českou asociací inženýrských geologů, Českou strojnickou společností a Společností pro techniku prostředí.

(2) Ustavující výbor Komory

- a) provádí přípravné práce a svolá ustavující valnou hromadu a shromáždění delegátů,
- b) má právo udělovat autorizace,
- c) vydává prozatímní řády Komory,
- d) zabezpečuje přípravu a svolání ustavující valné hromady a shromáždění delegátů tak, aby bylo možno konat jejich ustavující jednání nejpozději do tří měsíců ode dne, kdy bylo v příslušné Komore zapsáno nejméně 100 autorizovaných osob, nejpozději však do jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Ministr životního prostředí České republiky schvaluje autorizační řády Komor.

§ 34

Osoby, kterým bylo uděleno oprávnění k projektové činnosti nebo osvědčení zvláštní způsobilosti k výkonu činností ve výstavbě podle dosavadních předpisů,¹⁰⁾ mohou vykonávat vybrané činnosti podle tohoto zákona pouze do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona.

§ 35

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

¹⁰⁾ Zákon č. 50/1976 Sb., ve znění zákona č. 103/1990 Sb. a zákona č. 262/1992 Sb.

Vyhláška FM TIR č. 8/1983 Sb., o zvláštní způsobilosti k některým činnostem ve výstavbě, ve znění vyhlášky č. 73/1978 Sb.

Vyhláška SKV TIR č. 186/1990 Sb., o oprávnění k projektové činnosti.

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky

oznamuje, že v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, a § 12 odst. 1 vyhlášky č. 16/1991 Sb., o zprostředkovatelích, rozhodcích a ukládání kolektivních smluv vyššího stupně, byly u něj uloženy od 1. května 1992 do 31. května 1992 tyto kolektivní smlouvy vyššího stupně:

1. Svazová kolektivní smlouva na rok 1992 uzavřená dne 22. 4. 1992 mezi
Odborovým svazem KOVO v ČSFR
a
Svazem průmyslu České republiky, zastupujícím Individuální členy Svazu průmyslu ČR.
2. Kolektivní smlouva vyššího stupně na rok 1992 uzavřená dne 28. 4. 1992 mezi
Nezávislým odborovým svazem pracovníků potravinářského průmyslu
a příbuzných oborů Čech a Moravy
a
Českomoravskou potravinářskou unií.
3. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená dne 23. 4. 1992 mezi
Českomoravským odborovým svazem pracovníků služeb,
Slovenským odborovým svazem pracovníků služeb
a
Svazem průmyslu druhotných surovin ČSFR.
4. Dodatek č. 1 ze dne 15. 5. 1992 ke kolektivní smlouvě vyššího stupně uzavřené dne 2. 4. 1992 mezi
Nezávislým odborovým svazem pracovníků veřejné silniční dopravy Čech a Moravy
a
Svazem zaměstnavatelů v dopravě.
5. Kolektivní smlouva uzavřená dne 28. 4. 1992 mezi
Federálním odborovým svazem pracovníků Československé armády
a
Zaměstnavatelským svazem státních podniků resortu FMO.
6. Svazová kolektivní smlouva na rok 1992 uzavřená dne 22. 4. 1992 mezi
Odborovým svazem KOVO v ČSFR
a
Svazem průmyslu České republiky, zastupujícím členy Odvětvového svazu hutnictví železa.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 540,- Kčs** a je stanoveno za dobavy kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - **Novinová sazba** povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohledací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyučování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dobavy budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obyvatelstředisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41-9 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admína, spol. s r. o., Škroupova 18.